

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 139/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

Všeobecný súd

2019/C 139/02	Pridelenie sudcov do komôr	2
---------------	----------------------------------	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 139/03	spojené veci C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Østre Landsret, Vestre Landsret — Dánsko) — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)/Skatteministeriet (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov — Smernica 2003/49/ES — Vlastník požitkov v podobe úrokov a licenčných poplatkov — Článok 5 — Zneužitie práva — Spoločnosť so sídlom v členskom štáte vyplácajúca združenej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte úroky, ktoré sa celé alebo takmer celé následne prevádzajú na územie nepatriace k Európskej únii — Dcérska spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vykonať zážku dane z úrokov)	5
---------------	--	---

2019/C 139/04	spojené veci C-116/16 a C-117/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Østre Landsret — Dánsko) — Skatteministeriet/T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch — Smernica 90/435/EHS — Oslobodenie ziskov rozdeľovaných spoločnosťami jedného členského štátu spoločnostiam iných členských štátov od dane — Vlastník požitkov v podobe rozdelených ziskov — Zneužitie práva — Spoločnosť so sídlom v členskom štáte vyplácajúca združenej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte dividendy, ktoré sa celé alebo takmer celé následne prevádzajú na územie nepatriace k Európskej únii — Dcérska spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vykonať zrážku dane zo ziskov)	7
2019/C 139/05	Vec C-465/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2019 — Rada Európskej únie/Growth Energy, Renewable Fuels Association, Európska komisia, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 157/2013 — Dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických — Konečné antidumpingové clo — Celostátne dumpingové rozpätie — Žaloba o neplatnosť — Združenia zastupujúce nevyvážajúcich výrobcov a obchodníkov/výrobcov zmesí — Aktívna legitímácia — Priama dotknutosť — Osobná dotknutosť)	8
2019/C 139/06	Vec C-466/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2019 — Rada Európskej únie/Marquis Energy LLC, Európska komisia, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 157/2013 — Dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických — Konečné antidumpingové clo — Celostátne dumpingové rozpätie — Žaloba o neplatnosť — Nevyvážajúci výrobca — Aktívna legitímácia — Priama dotknutosť)	9
2019/C 139/07	Vec C-135/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — X-GmbH/Finanzamt Stuttgart — Körperschaften (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb kapitálu — Pohyb kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami — Klausula standstill — Vnútroštátna právna úprava členského štátu týkajúca sa sprostredkovateľských spoločností so sídlom v tretích krajinách — Zmena tejto právnej úpravy, po ktorej nasleduje znovuzavedenie skoršej právnej úpravy — Príjmy spoločnosti so sídlom v tretej krajine pochádzajúce z držby pohľadávok voči spoločnosti so sídlom v členskom štáte — Zahnutie takých príjmov do daňového základu daňového rezidenta členského štátu — Obmedzenia voľného pohybu kapitálu — Odôvodnenie)	10
2019/C 139/08	Vec C-388/17: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Konkurrensverket/SJ AB (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Postupy verejného obstarávania v odvetviach dopravy — Smernica 2004/17/ES — Pôsobnosť — Článok 5 — Činnosti týkajúce sa poskytovania alebo prevádzkovania sietí slúžiacich verejnosti v oblasti železničnej dopravy — Uzavretie zmlúv tuzemským verejným železničným podnikom, ktorý poskytuje dopravné služby, na upratovanie vlakov patriacim uvedenému podniku — Nedostatok predchádzajúceho uverejnenia)	11
2019/C 139/09	Vec C-497/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Versailles — Francúzsko) — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 13 ZFEÚ — Pohoda zvierat — Nariadenie (ES) č. 1099/2009 — Ochrana zvierat počas usmrcovania — Osobitné spôsoby zabíjania zvierat podľa náboženských rituálov — Nariadenie (ES) č. 834/2007 — Článok 3 a článok 14 ods. 1 písm. b) bod viii) — Zlučiteľnosť s ekologickou výrobou — Nariadenie (ES) č. 889/2008 — Článok 57 prvý odsek — Logo ekologickej výroby Európskej únie)	12

2019/C 139/10	Vec C-505/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 28. februára 2019 — Groupe Léa Nature/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda (Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 1 písm. b) a ods. 5 — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovné prvky „SO’BiO etik“ — Slovné a obrazové ochranné známky Spoločenstva a národné slovné a obrazové ochranné známky obsahujúce slovný prvok „SO...?“ — Námietky majiteľa ochrannej známky — Zamietnutie zápisu)	13
2019/C 139/11	Vec C-563/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 27. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Associação Peço a Palavra a i./Conselho de Ministros (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Nariadenie (ES) č. 1008/2008 — Letecká dopravná spoločnosť — Proces reprivatizácie — Predaj akcií zodpovedajúcich maximálne 61 % základného imania spoločnosti — Podmienky — Povinnosť ponechať sídlo a skutočné vedenie v členskom štáte — Závazky služby vo verejnom záujme — Povinnosť zachovať a rozvíjať súčasné národné operačné stredisko (hub)).	13
2019/C 139/12	Vec C-567/17: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litva) — „Bene Factum“ UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daňové ustanovenia — Spotrebné dane — Smernica 92/83/EHS — Článok 27 ods. 1 písm. b) — Oslobodenia od dane — Pojem „výrobky, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu“ — Kritériá posúdenia)	14
2019/C 139/13	Vec C-579/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeits- und Sozialgericht Wien — Rakúsko) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Článok 1 ods. 1 — Pôsobnosť — Občianske a obchodné veci — Článok 1 ods. 2 — Vylúčené veci — Sociálne zabezpečenie — Článok 53 — Žiadosť o vydanie osvedčenia, ktoré osvedčuje vykonateľnosť rozhodnutia vydaného súdom pôvodu — Rozsudok týkajúci sa pohľadávky, ktorú tvoria príplatky na náhradu za platenú dovolenku, uplatnené orgánom sociálneho zabezpečenia voči zamestnávateľovi na základe vyslania pracovníkov — Výkon súdnej činnosti súdom prejednávajúcim vec)	15
2019/C 139/14	Vec C-581/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg — Nemecko) — Martin Wächter/Finanzamt Konstanz (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o voľnom pohybe osôb — Zmena bydliska fyzickej osoby z členského štátu do Švajčiarska — Zdaňovanie nerealizovaných kapitálových ziskov z podielov v obchodných spoločnostiach — Priame dane — Voľný pohyb samostatne zárobkovo činných osôb — Rovnosť zaobchádzania)	16
2019/C 139/15	Vec C-670/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. februára 2019 — Helénska republika/Európska komisia (Odvolanie — Európsky poľnohospodársky usmerňovací a záručný fond (EPUZF) — Usmerňovacia sekcia — Zníženie finančnej pomoci — Nariadenie (ES) č. 1260/1999 — Operačný program — Finančné opravy — Článok 39 — Právny základ — Prechodné ustanovenia)	17
2019/C 139/16	Vec C-9/18: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Karlsruhe — Nemecko) — trestné konanie proti Detlefovi Meynovi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Smernica 2006/126/ES — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Odmietnutie uznať vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte — Vodičské oprávnenie preukázané na základe vodičského preukazu)	18
2019/C 139/17	Vec C-14/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 28. februára 2019 — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda./Európska komisia (Odvolanie — Arbitrážna doložka — Článok 272 ZFEÚ — Pojem „žaloba o určenie“ — Článok 263 ZFEÚ — Pojem „správne rozhodnutie“ — Dohoda o grante uzavretá v rámci rámcového programu pre konkurencieschopnosť a inovácie (CIP) (2007 — 2013) — Správa o audite, ktorá konštatovala neoprávnenosť niektorých deklarovaných nákladov)	18

2019/C 139/18	spojené veci C-202/18 a C-238/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 — Ilmārs Rīmšēvičs (C-202/18), Európska centrálna banka (ECB) (C-238/18)/Lotyšská republika (Európsky systém centrálnych bánk — Žaloba založená na porušení článku 14.2 druhého odseku Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky — Rozhodnutie vnútroštátneho orgánu o pozastavení výkonu funkcie guvernéra národnej centrálnej banky)	19
2019/C 139/19	Vec C-278/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Šiesta smernica 77/388/EHS — Oslobodenie od dane — Článok 13 B písm. b) — Prenajímanie nehnuteľného majetku — Pojem — Zmluva o prevode práv na poľnohospodárske využívanie poľnohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice)	20
2019/C 139/20	Vec C-771/18: Žaloba podaná 7. decembra 2018 — Európska komisia/Maďarsko	20
2019/C 139/21	Vec C-777/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 11. decembra 2018 — WO/Vas Megyei Kormányhivatal	22
2019/C 139/22	Vec C-807/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 20. decembra 2018 — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke	23
2019/C 139/23	Vec C-811/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španielsko) 21. decembra 2018 — KA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	24
2019/C 139/24	Vec C-836/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španielsko) 28. decembra 2018 — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH	25
2019/C 139/25	Vec C-21/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Holandsko) 15. januára 2019 — trestné konanie proti XN	26
2019/C 139/26	Vec C-22/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Holandsko) 15. januára 2019 — trestné konanie proti YO	27
2019/C 139/27	Vec C-23/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Holandsko) 15. januára 2019 — trestné konanie proti P.F. Kamstra Recycling BV	28
2019/C 139/28	Vec C-24/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belgicko) 15. januára 2019 — A, B, C, D, E/Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen	29

2019/C 139/29	Vec C-39/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 23. januára 2019 — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.	31
2019/C 139/30	Vec C-40/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 23. januára 2019 — EY/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	32
2019/C 139/31	Vec C-42/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 24. januára 2019 — SONAECOM SGPS, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	33
2019/C 139/32	Vec C-43/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) 24. januára 2019 — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	34
2019/C 139/33	Vec C-66/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 29. januára 2019 — JC/Kreissparkasse Saarlouis	35
2019/C 139/34	Vec C-67/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 30. januára 2019 — KD/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	36
2019/C 139/35	Vec C-73/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Antwerpen (Belgicko) 31. januára 2019 — Belgische Staat zastúpený ministrom práce, hospodárstva a ochrany spotrebiteľov, povereným zahraničným obchodom, Belgische Staat zastúpený generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva hospodárskej inšpekcie a generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva hospodárskej inšpekcie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV.	36
2019/C 139/36	Vec C-176/19 P: Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-691/14, Servier a i./Komisia.	37
2019/C 139/37	Vec C-201/19 P: Odvolanie podané 28. februára 2019: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-691/14, Servier a i./Komisia	39
2019/C 139/38	Vec C-207/19 P: Odvolanie podané 28. februára 2019: Biogaran proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-677/14, Biogaran/Komisia.	40

Všeobecný súd

2019/C 139/39	Vec T-289/15: Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. marca 2019 — Hamas/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom v rámci boja proti terorizmu — Zmrazenie finančných prostriedkov — Možnosť kvalifikovať orgán tretieho štátu ako príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP — Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo vlastníť majetok“)	42
2019/C 139/40	Vec T-69/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Ateknea Solutions Catalonia/Komisia („Rozhodcovská doložka — Zmluvy uzatvárané podľa šiesteho rámcového programu pre výskum a technologický rozvoj (2002 — 2006) — Náhrada výdavkov vynaložených žalobkyňou vrátane úrokov z omeškania — Oprávnené náklady — Zmluvná zodpovednosť“)	43
2019/C 139/41	Vec T-414/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Drex Technologies/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti — Právo vlastníť majetok — Prezumpcia nevinny — Proporcionalita“)	43
2019/C 139/42	Vec T-415/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Almashreq Investment Fund/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti — Právo vlastníť majetok — Prezumpcia nevinny — Proporcionalita“)	44
2019/C 139/43	Vec T-440/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Souruh/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti — Právo vlastníť majetok — Prezumpcia nevinny — Proporcionalita“)	45
2019/C 139/44	Vec T-865/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2019 — Fútbol Club Barcelona/Komisia („Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá španielskymi orgánmi v prospech určitých profesionálnych futbalových klubov — Preferenčná sadzba zdanenia na príjmy uplatnená na kluby, ktorým je umožnené využiť štatút neziskovej organizácie — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Sloboda usadiť sa — Výhoda“)	46
2019/C 139/45	Vec T-169/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Pethke/EUIPO („Verejná služba — Úradníci — Prídelenie — Preradenie vedúceho oddelenia na pracovné miesto hlavného administrátora — Článok 7 ods. 1 služobného poriadku — Záujem služby — Rovnocennosť pracovných miest — Diskriminácia na základe pohlavia — Proporcionalita — Žaloba o náhradu škody — Nepriúpnosť — Nedodržanie konania pred podaním žaloby“)	46
2019/C 139/46	Vec T-439/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Yellow Window/EIGE („Verejné zákazky na služby — Verejné obstarávanie — Poskytovanie služieb na vykonanie štúdie o mrzačení ženských pohlavných orgánov — Zamietnutie ponuky uchádzača — Povinnosť odôvodnenia — Súlad medzi komentármi a číselným hodnotením — Mimo zmluvná zodpovednosť“)	47
2019/C 139/47	Vec T-450/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Eurosupport — Fineurop support/EIGE („Verejné zákazky na služby — Verejné obstarávanie — Poskytovanie služieb na vykonanie štúdie o mrzačení ženských pohlavných orgánov — Zamietnutie ponuky uchádzača — Povinnosť odôvodnenia — Súlad medzi komentármi a číselným hodnotením — Mimo zmluvná zodpovednosť“)	48

2019/C 139/48	Vec T-107/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Aytekin/EUIPO — Dienne Salotti (Dienne) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Dienne — Staršia obrazová ochranná známka Európskej únie ENNE — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámery — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	49
2019/C 139/49	Vec T-216/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Pozza/Parlament („Verejná služba — Úradníci — Odmena — Príspevok na expatriáciu — Podmienky stanovené v článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku — Miesto hlavného výkonu práce — Medziinštitucionálne preloženie — Rozhodnutie viac nepriznať príspevok na expatriáciu — Právomoc — Legitímna dôvera“)	50
2019/C 139/50	Vec T-263/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Meblo Trade/EUIPO — Meblo Int (MEBLO) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie MEBLO — Riadne používanie ochrannej známky — Článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Dôkaz o riadnom používaní“)	50
2019/C 139/51	Vec T-321/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. marca 2019 — Serenity Pharmaceuticals/EUIPO — Gebro Holding (NOCUVANT) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie NOCUVANT — Skoršie slovné ochranné známky NOCUTIL — Dôkaz o riadnom používaní — Článok 47 ods. 2 nariadenie (EÚ) 2017/1001 — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámery — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001“)	51
2019/C 139/52	Vec T-459/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Lotte/EUIPO — Générale Biscuit Glico France (PEPERO original) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie PEPERO original — Staršia národná trojrozmerná ochranná známka — Tvar podlhovastej sušienky s častí pokrytej čokoládovou polevou — Vyhlásenie neplatnosti — Článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Riadne používanie staršej ochrannej známky — Staršia ochranná známka pozostávajúca z tvaru výrobku — Používanie ako ochrannej známky — Neexistencia zmeny v rozlišovacej spôsobilosti“)	52
2019/C 139/53	Vec T-870/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Miserini Johansson/EIB („Verejná služba — Zamestnanci EIB — Predĺžovaná alebo opakovaná neprítomnosť v práci z dôvodu choroby alebo úrazu, pričom nejde o chorobu z povolenia ani o pracovný úraz — Zníženie odmeny po dvanástich mesiacoch neprítomnosti v práci — Článok 33 Poriadku zamestnancov EIB — Konanie o uznaní choroby za chorobu z povolenia“)	53
2019/C 139/54	Vec T-836/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Sports Group Denmark/EUIPO — K&L (WHISTLER) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Spätvzatie námietky Zastavenie konania“)	53
2019/C 139/55	Vec T-25/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — PAN Europe/Komisia (Prístup k dokumentom — Naradenie (ES) č. 1049/2001 — Nariadenie (ES) č. 1367/2006 — Dokumenty týkajúce sa endokrinných disruptorov — Zrušenie rozhodnutia o zamietnutí prístupu — Zverejnenie po podaní žaloby — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania)	54
2019/C 139/56	Vec T-178/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Région de Bruxelles-Capitale/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Prípravky na ochranu rastlín — Účinná látka glyfozát — Obnovenie zápisu do prílohy vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 540/2011 — Nedostatok priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)	55

2019/C 139/57	Vec T-375/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Gollnisch/Parlament („Žaloba o neplatnosť a náhradu škody — Inštitucionálne právo — Európsky parlament — Práce delegácie mimo územia Únie — Rozhodnutie predsedu delegácie pre vzťahy s Japonskom — Zoznam osôb oprávnených zúčastniť sa medziparlamentného stretnutia v Japonsku, na ktorom nie je uvedené meno žalobcu — Lehota na podanie žaloby — Omeškanie — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Nesplnenie formálnych požiadaviek — Neprípustnosť“)	56
2019/C 139/58	Vec T-401/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — SFIE-PE/Parlament („Žaloba o neplatnosť — Inštitucionálne právo — Štrajk tlmočníkov — Opatrenia prijaté Európskym parlamentom nariaďujúce tlmočnikom výkon pracovných povinností — Akt, proti ktoré nemožno podať žalobu — Nedostatok osobnej dotknutosti — Neprípustnosť“)	57
2019/C 139/59	Vec T-460/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — eSlovensko/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Verejné zákazky — Započítanie pohľadávok — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania“)	57
2019/C 139/60	Vec T-581/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — ND (*) a OE (*)/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Údajná diskriminácia medzi úradníkmi Európskej únie a inými vnútroštátnymi obyvateľmi, pokiaľ ide o spôsob výpočtu čistej odmeny, ktorá je rozhodujúca pre určenie sadzieb niektorých dávok sociálneho zabezpečenia — Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia — Odloženie sťažnosti — Nezačatie konania o nesplnení povinnosti — Neprípustnosť“)	58
2019/C 139/61	Vec T-675/18 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 5. februára 2019 — Trifolio-M a i./EFSA („Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Prípravky na ochranu rastlín — Preskúmanie schválenia účinnej látky azadirachtín — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie — Neexistencia fumus boni iuris“)	59
2019/C 139/62	Vec T-55/19: Žaloba podaná 30. januára 2019 — Cham Holding a Bena Properties/Rada	60
2019/C 139/63	Vec T-56/19: Žaloba podaná 30. januára 2019 — Syriatel Mobile Telecom/Rada	61
2019/C 139/64	Vec T-57/19: Žaloba podaná 31. januára 2019 — Makhlouf/Rada	61
2019/C 139/65	Vec T-58/19: Žaloba podaná 31. januára 2019 — Othman/Rada	62
2019/C 139/66	Vec T-59/19: Žaloba podaná 31. januára 2019 — Makhlouf/Rada	63
2019/C 139/67	Vec T-61/19: Žaloba podaná 3. februára 2019 — Drex Technologies/Rada	64
2019/C 139/68	Vec T-62/19: Žaloba podaná 3. februára 2019 — Almashreq Investment Fund/Rada	65
2019/C 139/69	Vec T-72/19: Žaloba podaná 5. februára 2019 — CRIA a CCCMC/Komisia	66
2019/C 139/70	Vec T-84/19: Žaloba podaná 12. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (We IntelliGence the World)	67
2019/C 139/71	Vec T-87/19: Žaloba podaná 15. februára 2019 — Broughton/Eurojust	68
2019/C 139/72	Vec T-88/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (currencymachineassistant)	69

2019/C 139/73	Vec T-89/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (robodealer) .	70
2019/C 139/74	Vec T-90/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (currencyassistant)	72
2019/C 139/75	Vec T-91/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (tradingcurrencyassistant)	73
2019/C 139/76	Vec T-92/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (CKPL)	74
2019/C 139/77	Vec T-93/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (AI moneypersonalassistant)	75
2019/C 139/78	Vec T-94/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (moneyassistant).....	76
2019/C 139/79	Vec T-95/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (AI currencypersonalassistant).....	77
2019/C 139/80	Vec T-96/19: Žaloba podaná 14. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (CNTX Trading)	78
2019/C 139/81	Vec T-97/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (AIdealer)....	79
2019/C 139/82	Vec T-98/19: Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (CNTX).....	81
2019/C 139/83	Vec T-100/19: Žaloba podaná 19. februára 2019 — L. Oliva Torras/EUIPO — Mecánica del Frío (Spriahadlá pre vozidlá).....	82
2019/C 139/84	Vec T-102/19: Žaloba podaná 19. februára 2019 — Garriga a i./Parlament	83
2019/C 139/85	Vec T-103/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Mende Omalanga/Rada.....	84
2019/C 139/86	Vec T-104/19: Žaloba podaná 19. februára 2019 — Dermavita/EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM).	85
2019/C 139/87	vec T 105/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Wisniewski (Vyobrazenie vzoru šachovnice)	86

2019/C 139/88	Vec T-107/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — ACRE/Parlament	87
2019/C 139/89	Vec T-108/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry) ..	90
2019/C 139/90	Vec T-109/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense).....	91
2019/C 139/91	Vec T-110/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kazembe Musonda/Rada	92
2019/C 139/92	Vec T-111/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Boshab/Rada	92
2019/C 139/93	Vec T-112/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kibelisa Ngambasai/Rada	93
2019/C 139/94	Vec T-113/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kampete/Rada	94
2019/C 139/95	Vec T-115/19: Žaloba podaná 19. februára 2019 — Bacardi/EUIPO — La Fée (ANGEL'S ENVY)	95
2019/C 139/96	Vec T-116/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kande Mupompa/Rada	96
2019/C 139/97	Vec T-117/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kahimbi Kasagwe/Rada.....	96
2019/C 139/98	Vec T-118/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Amisi Kumba/Rada.....	97
2019/C 139/99	Vec T-119/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Mutondo/Rada.....	98
2019/C 139/100	Vec T-120/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Numbi/Rada.....	99
2019/C 139/101	Vec T-121/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Ruhorimbere/Rada.....	99
2019/C 139/102	Vec T-122/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Ramazani Shadary/Rada	100

2019/C 139/103	Vec T-123/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kanyama/Rada	101
2019/C 139/104	Vec T-124/19: Žaloba podaná 20. februára 2019 — Ilunga Luyoyo/Rada	102
2019/C 139/105	Vec T-127/19: Žaloba podaná 21. februára 2019 — Dyson a iní/Komisia	102
2019/C 139/106	Vec T-130/19: Žaloba podaná 26. februára 2019 — Spadafora/Komisia	104
2019/C 139/107	Vec T-133/19: Žaloba podaná 28. februára 2019 — Off-White/EUIPO (OFF-WHITE)	105
2019/C 139/108	Vec T-139/19: Žaloba podaná 4. marca 2019 — Pilatus Bank/ECB	106
2019/C 139/109	Vec T-144/19: Žaloba podaná 7. marca 2019 — Kludi/EUIPO — Adlon Brand (ADLON)	107
2019/C 139/110	Vec T-674/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Seigneur/ECB	108
2019/C 139/111	Vec T-677/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Bowles/ECB	108
2019/C 139/112	Vec T-783/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Gouvernement of Gibraltar/Komisia	109

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 139/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 122, 1.4.2019

Ú. v. EÚ C 112, 25.3.2019

Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019

Ú. v. EÚ C 93, 11.3.2019

Ú. v. EÚ C 82, 4.3.2019

Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VŠEOBECNÝ SÚD

Pridelenie sudcov do komôr

(2019/C 139/02)

Dňa 20. marca 2019, v nadväznosti na nástup R. Frenedo do funkcie sudkyne, na návrh pána predsedu, predložený v súlade s článkom 13 ods. 2 rokovacieho poriadku, Všeobecný súd na plenárnom zasadnutí rozhodol o zmene rozhodnutia z 21. septembra 2016 o pridelení sudcov do komôr ⁽¹⁾, zmeneného 8. júna 2017 ⁽²⁾, 4. októbra 2017 ⁽³⁾ a 11. októbra 2018 ⁽⁴⁾, na obdobie od 20. marca 2019 do 31. augusta 2019, a o pridelení sudcov do komôr takto:

Prvá rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen a U. Öberg.

Prvá komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

I. Pelikánová, predsedníčka komory,

a) P. Nihoul a J. Svenningsen, sudcovia;

b) V. Valančius a U. Öberg, sudcovia

Druhá rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory M. Prek, sudcovia E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke a M. J. Costeira.

Druhá komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

M. Prek, predseda komory,

a) F. Schalin a M. J. Costeira, sudcovia;

b) E. Buttigieg a B. Berke, sudcovia.

Tretia rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia V. Kreuschitz, I. S. Forrester, N. Póltorak a E. Perillo.

Tretia komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

S. Frimodt Nielsen, predseda komory,

a) I. S. Forrester a E. Perillo, sudcovia;

b) V. Kreuschitz a N. Póltorak, sudcovia.

Štvrtá rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory H. Kanninen, sudcovia J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín a I. Reine.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 392, 2016, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 213, 2017, s. 2.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 382, 2017, s. 2.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 408, 2018, s. 2.

Štvrtá komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

H. Kanninen, predseda komory,

- a) J. Schwarcz a C. Iliopoulos, sudcovia;
- b) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín a I. Reine, sudcovia.

Piata rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory D. Gratsias, sudcovia I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio a R. Frendo.

Piata komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

D. Gratsias, predseda komory,

- a) A. Dittrich a R. Frendo, sudcovia;
- b) I. Labucka a I. Ulloa Rubio, sudcovia.

Šiesta rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory G. Berardis, sudcovia S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi a O. Spineanu-Matei.

Šiesta komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

G. Berardis, predseda komory,

- a) S. Papasavvas a O. Spineanu-Matei, sudcovia;
- b) D. Spielmann a Z. Csehi, sudcovia.

Siedma rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predsedníčka komory V. Tomljenović, sudcovia E. Bieliūnas, A. Marcoulli, J. Passer a A. Kornezov.

Siedma komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

V. Tomljenović, predsedníčka komory,

- a) E. Bieliūnas a A. Kornezov, sudcovia;
- b) E. Bieliūnas a A. Marcoulli, sudcovia;
- c) A. Marcoulli a A. Kornezov, sudcovia.

Ôsma rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory A. M. Collins, sudcovia M. Kānčeva, R. Barents, J. Passer a G. De Baere.

Ôsma komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

A. M. Collins, predseda komory,

- a) R. Barents a J. Passer, sudcovia;
- b) M. Kānčeva a G. De Baere, sudcovia.

Deviata rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh.

Deviata komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

S. Gervasoni, predseda komory,

- a) L. Madise a R. da Silva Passos, sudcovia;
 - b) K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh, sudcovia.
-

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Østre Landsret, Vestre Landsret — Dánsko) — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)/Skatteministeriet

(spojené veci C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov — Smernica 2003/49/ES — Vlastník požitkov v podobe úrokov a licenčných poplatkov — Článok 5 — Zneužitie práva — Spoločnosť so sídlom v členskom štáte vyplácajúca združenej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte úroky, ktoré sa celé alebo takmer celé následne prevádzajú na územie nepatriace k Európskej únii — Dcérska spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vykonať zrážku dane z úrokov)

(2019/C 139/03)

Jazyk konania: dáncina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrhy na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret, Vestre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnymi súdmi

Žalobkyne: N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok rozsudku

1. Veci C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16 sa na účely rozsudku spájajú.
2. Článok 1 ods. 1 smernice Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie výplaty úrokov od akéhokoľvek zdanenia, ktoré stanovuje, je vyhradené len vlastníkom požitkov v podobe týchto úrokov, teda subjektom, ktoré majú skutočný prospech z týchto úrokov z hospodárskeho hľadiska, a teda môžu slobodne rozhodovať o ich využití.

Všeobecná zásada práva Únie, podľa ktorej sa osoby podliehajúce súdnej právomoci nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovoliavať noriem práva Únie, sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie výplaty úrokov od akéhokoľvek zdanenia, ktoré je stanovené v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49, musia v prípade podvodného alebo zneužívajúceho konania vnútroštátne orgány a súdy daňovníkovi odmietnuť, a to aj v prípade, že neexistujú ustanovenia vnútroštátneho práva alebo dojednané ustanovenia upravujúce takéto odmietnutie.

3. Dôkaz zneužívajúceho konania si vyžaduje jednak súbor objektívnych okolností, z ktorých vyplýva, že aj napriek formálnemu dodržaniu podmienok stanovených právnou úpravou Únie cieľ tejto právnej úpravy nebol dosiahnutý, a jednak subjektívny prvok spočívajúci v úmysle získať výhodu vyplývajúcu z právnej úpravy Únie tým, že sa umelo vytvárajú podmienky potrebné na jej získanie. Prítomnosť niekoľkých indícií môže svedčiť o existencii zneužitia práva, pokiaľ sú tieto indície objektívne a zhodujúce sa. Takéto indície môže predstavovať najmä existencia účelových spoločností, ktoré nemajú hospodárske opodstatnenie, ako aj čisto formálny charakter štruktúry skupiny spoločností, finančného mechanizmu a pôžičiek. Okolnosť, že členský štát, z ktorého pochádzajú úroky, uzatvoril dohovor s tretím štátom, v ktorom je rezidentom spoločnosť, ktorá je vlastníkom požitkov v podobe týchto úrokov, nemá vplyv na prípadné konštatovanie zneužitia práva.
4. Na účely odmietnutia priznať spoločnosti postavenie vlastníka požitkov v podobe úrokov alebo preukázania existencie zneužitia práva nie je vnútroštátny orgán povinný identifikovať subjekt alebo subjekty, ktoré považuje za vlastníkov požitkov v podobe týchto úrokov.
5. Článok 3 písm. a) smernice 2003/49 sa má vykladať v tom zmysle, že sociétés en commandite par actions (komanditná akciová spoločnosť, SCA) uznanú za sociétés d'investissement en capital à risque (spoločnosť investujúca do rizikového kapitálu, SICAR) podľa luxemburského práva nemožno kvalifikovať ako spoločnosť niektorého členského štátu v zmysle uvedenej smernice, na ktorú sa môže vzťahovať oslobodenie stanovené v článku 1 ods. 1 tejto smernice, ak sú úroky prijaté uvedenou spoločnosťou SICAR v takej situácii, o akú ide vo veci samej, oslobodené od dane z príjmov právnických osôb v Luxembursku, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
6. V situácii, keď sa režim oslobodenia od zrážkovej dane z úrokov, stanovený smernicou 2003/49, ktoré vypláca spoločnosť rezident členského štátu v prospech spoločnosti rezidenta iného členského štátu, neuplatňuje z dôvodu konštatovania existencie podvodu alebo zneužitia v zmysle článku 5 tejto smernice, nemožno sa dovolávať uplatňovania slobôd zakotvených v Zmluve o FEÚ s cieľom spochybníť právnú úpravu prvého členského štátu týkajúcu sa zdanenia týchto úrokov.

Nad rámec takej situácie sa má článok 63 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že:

- v zásade nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej spoločnosť rezident, ktorá vypláca úroky spoločnosti nerezidentovi, je povinná vykonať zrážku dane z týchto úrokov, zatiaľ čo takáto povinnosť nezaťažuje túto spoločnosť rezidenta, keď spoločnosť, ktorá prijíma úroky, je aj spoločnosťou rezidentom, ale bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje takúto zrážkovú daň v prípade výplaty úrokov zo strany spoločnosti rezidenta v prospech spoločnosti nerezidenta, zatiaľ čo na spoločnosť rezidenta, ktorá prijíma úroky od inej spoločnosti rezidenta, sa nevzťahuje povinnosť zaplatiť preddavok na daň z príjmov právnických osôb počas prvých dvoch rokov zdaňovania, a teda je povinná zaplatiť túto daň v súvislosti s týmito úrokmi až v podstatne neskoršom termíne, než je termín tejto zrážkovej dane,
- bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorou sa spoločnosti rezidentovi, ktorá má povinnosť zraziť daň z úrokov vyplatených zo strany tejto spoločnosti v prospech spoločnosti nerezidenta, ukladá povinnosť, aby v prípade oneskorenej platby tejto zrážkovej dane zaplatila úroky z omeškania, ktorých sadzba je vyššia ako sadzba, ktorá sa uplatňuje v prípade oneskorenej platby dane z príjmov právnických osôb, ktorá sa vzťahuje najmä na úroky prijaté spoločnosťou rezidentom od inej spoločnosti rezidenta,
- bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že ak sa na spoločnosť rezidenta vzťahuje povinnosť zraziť daň z úrokov, ktoré vypláca spoločnosti nerezidentovi, nezohľadňujú sa výdavky vo forme úrokov priamo súvisiacich s činnosťou týkajúcou sa predmetnej pôžičky, ktoré spoločnosť nerezident znášala, zatiaľ čo podľa tejto vnútroštátnej právnej úpravy môže spoločnosť rezident, ktorá prijíma úroky od inej spoločnosti rezidenta, takéto výdavky odpočítať na účely zistenia svojho zdaniteľného príjmu.

(¹) Ú. v. EÚ C 270, 25.7.2016.

Ú. v. EÚ C 279, 1.8.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Østre Landsret — Dánsko) — Skatteministeriet/T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

(spojené veci C-116/16 a C-117/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Spoločný systém zdaňovania uplatňovaný v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch — Smernica 90/435/EHS — Oslobodenie ziskov rozdeľovaných spoločnosťami jedného členského štátu spoločnostiam iných členských štátov od dane — Vlastník požitkov v podobe rozdelených ziskov — Zneužitie práva — Spoločnosť so sídlom v členskom štáte vyplácajúca združenej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte dividendy, ktoré sa celé alebo takmer celé následne prevádzajú na územie nepatriace k Európskej únii — Dcérska spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vykonať zrážku dane zo ziskov)

(2019/C 139/04)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrhy na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Skatteministeriet

Žalované: T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

Výrok rozsudku

1. Veci C-116/16 a C-117/16 sa na účely rozsudku spájajú.
2. Všeobecná zásada práva Únie, podľa ktorej sa osoby podliehajúce súdnej právomoci nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovoľávať nariadením práva Únie, sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od zrážkovej dane zo ziskov vyplatených dcérskou spoločnosťou jej materskej spoločnosti, ktoré je stanovené v článku 5 smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch, zmenenej smernicou Rady 2003/123/ES z 22. decembra 2003, musia v prípade podvodného alebo zneužívajúceho konania vnútroštátne orgány a sudy daňovníkovi odmietnuť, a to aj v prípade, že neexistujú ustanovenia vnútroštátneho práva alebo dojednané ustanovenia upravujúce takéto odmietnutie.
3. Dôkaz zneužívajúceho konania si vyžaduje jednak súbor objektívnych okolností, z ktorých vyplýva, že aj napriek formálnemu dodržaniu podmienok stanovených právnou úpravou Únie cieľ tejto právnej úpravy nebol dosiahnutý, a jednak subjektívny prvok spočívajúci v úmysle získať výhodu vyplývajúcu z právnej úpravy Únie tým, že sa umelo vytvárajú podmienky potrebné na jej získanie. Prítomnosť niekoľkých indícií môže svedčiť o existencii zneužitia práva, pokiaľ sú tieto indície objektívne a zhodujúce sa. Takéto indície môže predstavovať najmä existencia účelových spoločností, ktoré nemajú hospodárske opodstatnenie, ako aj čisto formálny charakter štruktúry skupiny spoločností, finančného mechanizmu a pôžičiek.

4. Na účely odmietnutia priznať spoločnosti postavenie vlastníka požitkov v podobe dividend alebo preukázania existencie zneužitia práva nie je vnútroštátny orgán povinný identifikovať subjekt alebo subjekty, ktoré považuje za vlastníkov požitkov v podobe týchto dividend.
5. V situácii, keď sa režim oslobodenia od zrážkovej dane z dividend, stanovený smernicou 90/435, zmenenou smernicou 2003/123, ktoré vypláca spoločnosť rezident v členskom štáte v prospech spoločnosti rezidenta v inom členskom štáte, neuplatňuje z dôvodu konštatovania existencie podvodu alebo zneužitia v zmysle článku 1 ods. 2 tejto smernice, nemožno sa dovolávať uplatňovania slobôd zakotvených v Zmluve o FEÚ s cieľom spochybníť právnu úpravu prvého členského štátu týkajúcu sa zdanenia týchto dividend.

(¹) Ú. v. EÚ C 270, 25.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2019 — Rada Európskej únie/Growth Energy, Renewable Fuels Association, Európska komisia, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Vec C-465/16 P) (¹)

(Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 157/2013 — Dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických — Konečné antidumpingové clo — Celosťatne dumpingové rozpätie — Žaloba o neplatnosť — Združenia zastupujúce nevyvážajúcich výrobcov a obchodníkov/výrobcov zmesí — Aktívna legitímácia — Priama dotknutosť — Osobná dotknutosť)

(2019/C 139/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci N. Tuominen, avocata)

Ďalší účastníci konania: Growth Energy, Renewable Fuels Association (v zastúpení: P. Vander Schueren, advocaat, za právnej pomoci N. Mizulin a M. Peristeraki, advokáti), Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche a M. França, splnomocnení zástupcovia), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (v zastúpení: O. Prost a A. Massot, advokáti)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. júna 2016, Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, EU:T:2016:340), sa zrušuje s výnimkou rozsahu, v akom ním bola zamietnutá žaloba podaná individuálne združeniami Growth Energy a Renewable Fuels Association ako stranami zúčastnenými na konaní.
2. Žaloba o neplatnosť, ktorú podali Growth Energy a Renewable Fuels Association, sa zamietá ako neprípustná v rozsahu, v akom ju tieto združenia podali ako zástupcovia záujmov amerických výrobcov bioetanolu vybraných do vzorky.

3. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby tento rozhodol o prípustnosti žaloby združení Growth Energy a Renewable Fuels Association v rozsahu, v akom ju podali ako zástupcovia záujmov obchodníkov/výrobcov zmesí Murex a CHS.
4. O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2019 — Rada Európskej únie/Marquis Energy LLC, Európska komisia, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Vec C-466/16 P) (¹)

(*Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 157/2013 — Dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických — Konečné antidumpingové clo — Celosťatne dumpingové rozpätie — Žaloba o neplatnosť — Nevyvážajúci výrobca — Aktívna legitímácia — Priama dotknutosť*)

(2019/C 139/06)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci N. Tuominen, avocata)

Ďalší účastníci konania: Marquis Energy LLC (v zastúpení: P. Vander Schueren, advocaat, za právnej pomoci N. Mizulin a M. Peristeraki, advokáti), Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche a M. França, splnomocnení zástupcovia), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (v zastúpení: O. Prost a A. Massot, advokáti)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. júna 2016, Marquis Energy/Rada (T-277/13, neuverejnený, EU:T:2016:343), sa zrušuje.
2. Žaloba o neplatnosť podaná spoločnosťou Marquis Energy LLC sa zamietá ako neprípustná.
3. Marquis Energy LLC znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — X-GmbH/Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Vec C-135/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb kapitálu — Pohyb kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami — Klausula standstill — Vnútroštátna právna úprava členského štátu týkajúca sa sprostredkovateľských spoločností so sídlom v tretích krajinách — Zmena tejto právnej úpravy, po ktorej nasleduje znovuzavedenie skoršej právnej úpravy — Príjmy spoločnosti so sídlom v tretej krajine pochádzajúce z držby pohľadávok voči spoločnosti so sídlom v členskom štáte — Zahŕnutie takých príjmov do daňového základu daňového rezidenta členského štátu — Obmedzenia voľného pohybu kapitálu — Odôvodnenie)

(2019/C 139/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Výrok rozsudku

1. Klausula standstill uvedená v článku 64 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že článkom 63 ods. 1 ZFEÚ nie je dotknuté uplatňovanie obmedzenia pohybu kapitálu do alebo z tretích krajín, týkajúcich sa priamych investícií, ktoré vo svojej podstate v zmysle právnej úpravy členského štátu platilo k dátumu 31. decembra 1993, hoci rozsah tohto obmedzenia bol po tomto dátume rozšírený na účasti netýkajúce sa priamych investícií.
2. Klausula standstill, stanovená v článku 64 ods. 1 ZFEÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že zákaz uvedený v článku 63 ods. 1 ZFEÚ sa uplatní na obmedzenie pohybu kapitálu do alebo z tretích krajín, týkajúce sa priamych investícií, ak vnútroštátna daňová právna úprava, ktorá je základom tohto obmedzenia, sa po 31. decembri 1993 podstatne zmenila v dôsledku prijatia zákona, ktorý nadobudol účinnosť, ale ktorý bol predtým, ako sa v praxi uplatňoval, nahradený v podstate rovnakou právnou úpravou ako právna úprava uplatniteľná k 31. decembru 1993, pokiaľ uplatniteľnosť tohto zákona nebola odložená podľa vnútroštátneho práva, takže aj napriek jeho nadobudnutiu účinnosti nebol uplatniteľný na cezhraničný pohyb kapitálu v zmysle článku 64 ods. 1 ZFEÚ, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.
3. Článok 63 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sú príjmy dosiahnuté spoločnosťou usadenou v tretej krajine nepochádzajúce z vlastnej činnosti tejto spoločnosti, ako sú príjmy kvalifikované ako „sprostredkované príjmy, ktoré majú povahu kapitálového vkladu“ v zmysle tejto právnej úpravy, zahrnuté v pomere k vlastnému podielu na základnom imaní do daňového základu daňovníka rezidenta v tomto členskom štáte, ak tento daňovník vlastní najmenej 1 % podiel v uvedenej spoločnosti a ak tieto príjmy v tejto tretej krajine podliehajú nižšej úrovni zdanenia, ako

je úroveň existujúca v dotknutom členskom štáte, pokiaľ neexistuje právny rámec stanovujúci najmä zmluvné záväzky, ktoré vnútroštátnym daňovým orgánom uvedeného členského štátu umožnia kontrolovať prípadnú pravdivosť informácií o tejto spoločnosti predložených s cieľom preukázať, že podiel uvedeného daňovníka v tejto spoločnosti nie je založený na umelej konštrukcii.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 10.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Konkurrensverket/SJ AB

(Vec C-388/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Postupy verejného obstarávania v odvetviach dopravy — Smernica 2004/17/ES — Pôsobnosť — Článok 5 — Činnosti týkajúce sa poskytovania alebo prevádzkovania sietí slúžiacich verejnosti v oblasti železničnej dopravy — Uzavretie zmlúv tuzemským verejným železničným podnikom, ktorý poskytuje dopravné služby, na upratovanie vlakov patriacim uvedenému podniku — Nedostatok predchádzajúceho uverejnenia)

(2019/C 139/08)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Konkurrensverket

Žalovaný: SJ AB

Výrok rozsudku

1. Článok 5 ods. 1 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb sa má vykladať v tom zmysle, že sieť v oblasti služieb železničnej dopravy v zmysle tohto ustanovenia existuje, ak sa dopravné služby poskytujú v súlade s ustanoveniami vnútroštátnej právnej úpravy, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/34 z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor, v rámci železničnej siete spravovanej vnútroštátnym orgánom, ktorý pridelil kapacitu tejto infraštruktúry, aj keď je tento orgán povinný vyhovieť žiadostiam železničných podnikov, pokiaľ sa nedosiahnu obmedzenia tejto kapacity.

2. Článok 5 ods. 1 prvý pododsek smernice 2004/17 sa má vykladať v tom zmysle, že činnosť, ktorú vykonáva železničný podnik, ktorá spočíva v poskytovaní dopravných služieb verejnosti používaním železničnej siete, predstavuje „prevádzkovanie sietí“ na účely tejto smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 293, 4.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative d'appel de Versailles — Francúzsko) — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Vec C-497/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 13 ZFEÚ — Pohoda zvierat — Nariadenie (ES) č. 1099/2009 — Ochrana zvierat počas usmrcovania — Osobitné spôsoby zabíjania zvierat podľa náboženských rituálov — Nariadenie (ES) č. 834/2007 — Článok 3 a článok 14 ods. 1 písm. b) bod viii) — Zlučiteľnosť s ekologickou výrobou — Nariadenie (ES) č. 889/2008 — Článok 57 prvý odsek — Logo ekologickej výroby Európskej únie)

(2019/C 139/09)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Žalovaní: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Výrok rozsudku

Nariadenie Rady (ES) č. 834/2007 z 28. júna 2007 o ekologickej výrobe a označovaní ekologických produktov, ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 2092/91, najmä jeho článok 3 a článok 14 ods. 1 písm. b) bod viii), sa s prihliadnutím na článok 13 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že nedovoľuje umiestnenie ekologického loga Európskej únie podľa článku 57 prvého odseku nariadenia Komisie (ES) č. 889/2008 z 5. septembra 2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia č. 834/2007, zmeneného nariadením (EÚ) č. 271/2010 z 24. marca 2010, na produkty pochádzajúce zo zvierat, ktoré boli rituálne zabitú bez predchádzajúceho omráčenia za podmienok stanovených v nariadení Rady (ES) č. 1099/2009 z 24. septembra 2009 o ochrane zvierat počas usmrcovania, najmä v jeho článku 4 ods. 4.

(¹) Ú. v. EÚ C 347, 16.10.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 28. februára 2019 — Groupe Léa Nature/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda

(Vec C-505/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 8 ods. 1 písm. b) a ods. 5 — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovné prvky „SO’BiO ětic“ — Slovné a obrazové ochranné známky Spoločenstva a národné slovné a obrazové ochranné známky obsahujúce slovný prvok „SO...?“ — Námietky majiteľa ochranej známky — Zamietnutie zápisu)

(2019/C 139/10)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Groupe Léa Nature (v zastúpení: E. Baud, advokát)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: K. Markakis a D. Botis, splnomocnení zástupcovia), Debonair Trading Internacional Lda (v zastúpení: T. Alkin, barrister)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Groupe Léa Nature SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Debonair Trading Internacional Lda a Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 437, 18.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 27. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Associação Peço a Palavra a i./Conselho de Ministros

(Vec C-563/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Nariadenie (ES) č. 1008/2008 — Letecká dopravná spoločnosť — Proces reprivatizácie — Predaj akcií zodpovedajúcich maximálne 61 % základného imania spoločnosti — Podmienky — Povinnosť ponechať sídlo a skutočné vedenie v členskom štáte — Záväzky služby vo verejnom záujme — Povinnosť zachovať a rozvíjať súčasné národné operačné stredisko (hub))

(2019/C 139/11)

Jazyk konania: portugalčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

Žalovaná: Conselho de Ministros

za účasti: Parpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA

Výrok rozsudku

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa má vykladať v tom zmysle, že je irelevantná na účely posúdenia súladu určitých požiadaviek týkajúcich sa činnosti leteckej dopravnej spoločnosti, ktoré sú uložené nadobúdateľovi kvalifikovaného podielu na základnom imaní tejto spoločnosti, a to najmä požiadavky, podľa ktorej je tento nadobúdateľ povinný plniť záväzky služby vo verejnom záujme, ako aj zachovať a rozvíjať národné operačné stredisko (hub) tejto spoločnosti, s právom Únie.
2. Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby v súťažných podkladoch, ktoré upravujú podmienky, ktorým podlieha proces reprivatizácie leteckej dopravnej spoločnosti, boli zahrnuté:
 - požiadavka uložená nadobúdateľovi podielu, na ktorý sa vzťahuje uvedený proces reprivatizácie, aby bol schopný zaručiť, že splní záväzky služby vo verejnom záujme prislúchajúce tejto leteckej dopravnej spoločnosti, a
 - požiadavka uložená uvedenému nadobúdateľovi, aby ponechal sídlo a skutočné vedenie uvedenej leteckej dopravnej spoločnosti v dotknutom členskom štáte, keďže premiestnenie hlavného miesta podnikania tejto spoločnosti mimo tohto členského štátu by v prípade tejto spoločnosti viedlo k strate prepravných práv, ktoré jej boli priznané na základe bilaterálnych dohôd uzatvorených medzi uvedeným členským štátom a tretími krajinami, s ktorými má tento členský štát osobitné historické, kultúrne a sociálne väzby, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby bola v súťažných podkladoch uvedená požiadavka, ktorá nadobúdateľovi uvedeného podielu ukladá povinnosť zabezpečiť zachovanie a rozvoj súčasného národného operačného strediska (hub).

(¹) Ú. v. EÚ C 424, 11.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litva) — „Bene Factum“ UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Vec C-567/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daňové ustanovenia — Spotrebné dane — Smernica 92/83/EHS — Článok 27 ods. 1 písm. b) — Oslobodenia od dane — Pojem „výrobky, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu“ — Kritériá posúdenia)

(2019/C 139/12)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Bene Factum“ UAB

Žalovaný: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Výrok rozsudku

1. Článok 27 ods. 1 písm. b) smernice Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na etanol denaturovaný v súlade s požiadavkami členského štátu, ktorý obsahujú kozmetické výrobky alebo výrobky na ústnu hygienu, ktoré hoci nie sú ako také určené na ľudskú spotrebu, napriek tomu určité osoby konzumujú ako alkoholické nápoje.
2. Článok 27 ods. 1 písm. b) smernice 92/83 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na etanol denaturovaný v súlade s požiadavkami členského štátu, ktorý obsahujú kozmetické výrobky alebo výrobky na ústnu hygienu, ktoré hoci nie sú ako také určené na ľudskú spotrebu, napriek tomu určité osoby konzumujú ako alkoholické nápoje, ak osoba, ktorá dováža tieto produkty z členského štátu s cieľom ich distribúcie v členskom štáte určená inými osobami konečným spotrebiteľom, pričom vie, že sa tiež konzumujú ako alkoholické nápoje, dá tieto produkty vyrobiť a označiť, zohľadňujúc túto okolnosť s cieľom zvýšiť ich predaj.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeits- und Sozialgericht Wien — Rakúsko) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Vec C-579/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 — Článok 1 ods. 1 — Pôsobnosť — Občianske a obchodné veci — Článok 1 ods. 2 — Vylúčené veci — Sociálne zabezpečenie — Článok 53 — Žiadosť o vydanie osvedčenia, ktoré osvedčuje vykonateľnosť rozhodnutia vydaného súdom pôvodu — Rozsudok týkajúci sa pohľadávky, ktorú tvoria príplatky na náhradu za platenú dovolenku, uplatnené orgánom sociálneho zabezpečenia voči zamestnávateľovi na základe vyslania pracovníkov — Výkon súdnej činnosti súdom prejednávajúcim vec)

(2019/C 139/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Žalovaná: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Výrok rozsudku

Článok 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba o zaplatenie pohľadávky, ktorú tvoria príplatky na náhradu za platenú dovolenku vymáhané kolektívnym orgánom verejného práva od zamestnávateľa z dôvodu vyslania pracovníkov do členského štátu, v ktorom sa nenachádza ich obvyklé pracovisko, alebo v rámci prenájmu pracovníkov do tohto členského štátu, alebo od zamestnávateľa, ktorého sídlo sa nachádza mimo územia uvedeného členského štátu z dôvodu zamestnávania pracovníkov s obvyklým pracoviskom v tomto členskom štáte, patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, pokiaľ sa spôsoby výkonu takejto žaloby neodchyľujú od ustanovení všeobecného práva a najmä nevylučujú možnosť súdu, ktorý prejednáva vec, skúmať dôvodnosť informácií, z ktorých vychádza určenie uvedenej pohľadávky, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 424, 11.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg — Nemecko) — Martin Wächtler/Finanzamt Konstanz

(Vec C-581/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o voľnom pohybe osôb — Zmena bydliska fyzickej osoby z členského štátu do Švajčiarska — Zdaňovanie nerealizovaných kapitálových ziskov z podielov v obchodných spoločnostiach — Priame dane — Voľný pohyb samostatne zárobkovo činných osôb — Rovnosť zaobchádzania)

(2019/C 139/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Martin Wächtler

Žalovaný: Finanzamt Konstanz

Výrok rozsudku

Ustanovenia dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb, podpísanej 21. júna 1999 v Luxemburgu, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovému systému členského štátu, ktorý v situácii, keď štátny príslušník členského štátu, fyzická osoba vykonávajúca hospodársku činnosť na území Švajčiarskej konfederácie, zmení svoje bydlisko z členského štátu, o ktorého daňový systém ide, do Švajčiarska, stanovuje v okamihu tejto zmeny bydliska vymáhanie dlžnej dane z nerealizovaných kapitálových ziskov spojených s obchodnými podielmi vo vlastníctve tohto štátneho príslušníka, zatiaľ čo v prípade ponechania si bydliska v tom istom členskom štáte dochádza k vymáhaniu dane až v okamihu, keď sú kapitálové zisky realizované, teda pri prevode dotknutých obchodných podielov.

(¹) Ú. v. EÚ C 13, 15.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. februára 2019 — Helénska republika/Európska komisia

(Vec C-670/17 P) (¹)

(Odvolanie — Európsky poľnohospodársky usmerňovací a záručný fond (EPUZF) — Usmerňovacia sekcia — Zníženie finančnej pomoci — Nariadenie (ES) č. 1260/1999 — Operačný program — Finančné opravy — Článok 39 — Právny základ — Prechodné ustanovenia)

(2019/C 139/15)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Helénska republika (v zastúpení: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou a I. Pachi, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: D. Triantafyllou a J. Aquilina, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 19. septembra 2017, Grécko/Komisia (T-327/15, neuvverejnený, EU:T:2017:631), sa zrušuje.
2. Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2015) 1936 final z 25. marca 2015 o uplatnení finančných opráv na podporu z usmerňovacej sekcie EPUZF poskytnutú na operačný program CCI 2000GR061PO021 (Grécko — Cieľ 1 — Obnova vidieka), sa zrušuje.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Helénskej republike v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 42, 5.2.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Karlsruhe — Nemecko) — trestné konanie proti Detlefovi Meynovi

(Vec C-9/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Smernica 2006/126/ES — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Odmietnutie uznať vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte — Vodičské oprávnenie preukázané na základe vodičského preukazu)

(2019/C 139/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Karlsruhe

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Detlef Meyn

Výrok rozsudku

Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát odmietol uznať vodičský preukaz, ktorého držiteľ má svoje obvyklé bydlisko na jeho území a ktorý bol vydaný iným členským štátom bez vykonania skúšky spôsobilosti na základe vodičského preukazu vydaného ďalším členským štátom, ktorý bol zas ako taký vydaný na základe výmeny vodičského preukazu vydaného tretím štátom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 134, 16.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 28. februára 2019 — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda./Európska komisia

(Vec C-14/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Arbitrážna doložka — Článok 272 ZFEÚ — Pojem „žaloba o určenie“ — Článok 263 ZFEÚ — Pojem „správne rozhodnutie“ — Dohoda o grante uzavretá v rámci rámcového programu pre konkurencieschopnosť a inovácie (CIP) (2007 — 2013) — Správa o audite, ktorá konštatovala neoprávnenosť niektorých deklarovaných nákladov)

(2019/C 139/17)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Navrhovateľka: Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (v zastúpení: G. Gentil Anastácio a D. Pirra Xarepe, advogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: J. Estrada de Solà a M. M. Farrajota, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Spoločnosť Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda, je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 26.2.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2019 — Ilmārs Rimšēvičs (C-202/18), Európska centrálna banka (ECB) (C-238/18)/Lotyšská republika

(spojené veci C-202/18 a C-238/18) (¹)

(Európsky systém centrálnych bánk — Žaloba založená na porušení článku 14.2 druhého odseku Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky — Rozhodnutie vnútroštátneho orgánu o pozastavení výkonu funkcie guvernéra národnej centrálnej banky)

(2019/C 139/18)

Jazyk konania: lotyščina

Účastníci konania

Žalobcovia: Ilmārs Rimšēvičs (v zastúpení: S. Vārpiņš, M. Kvēps, I. Pazare, advokāti) (C-202/18), Európska centrálna banka (ECB) (v zastúpení: C. Zilioli a K. Kaiser a C. Kroppenstedt, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado, a V. Čuske-Jurjeva, advokáta (C-238/18)

Žalovaná: Lotyšská republika (v zastúpení: I. Kucina a J. Davidoviča, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Veci C-202/18 a C-238/18 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.
2. Rozhodnutie Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (úrad prevencie a boja proti korupcii, Lotyšsko) z 19. februára 2018 sa zrušuje v rozsahu, v akom Ilmārsovi Rimšēvičsovi zakazuje vykonávať funkciu guvernéra Národnej banky Lotyšska.
3. Lotyšská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou centrálnou bankou (ECB).

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 28. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública

(Vec C-278/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Šiesta smernica 77/388/EHS — Oslobodenie od dane — Článok 13 B písm. b) — Prenajímanie nehnuteľného majetku — Pojem — Zmluva o prevode práv na poľnohospodárske využívanie poľnohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice)

(2019/C 139/19)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Žalovaná: Fazenda Pública

Výrok rozsudku

Článok 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie prenajímania nehnuteľného majetku od dane z pridanej hodnoty stanovené v tomto ustanovení sa vzťahuje na zmluvu o prevode práv na poľnohospodárske využívanie poľnohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice, na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v sektore vinohradníctva, ktorá bola uzavretá na obdobie jedného roka s automatickým obnovením a za protihodnotu vo forme nájomného splatného ku koncu každého roka.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Žaloba podaná 7. decembra 2018 — Európska komisia/Maďarsko

(Vec C-771/18)

(2019/C 139/20)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Maďarsko

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Maďarsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 14 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do sústavy pre cezhraničnú výmenu elektriny, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1228/2003⁽¹⁾ a z článku 13 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1775/2005⁽²⁾ tým, že nezohľadnil náklady, ktoré skutočne vznikli prevádzkovateľom sietí,
- určil, že Maďarsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 37 ods. 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES⁽³⁾ a článku 41 ods. 17 smernice Európskeho Parlamentu a Rady 2009/73/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES⁽⁴⁾ tým, že nezaviedlo vhodné mechanizmy zaručujúce právo na odvolanie proti rozhodnutiam národného regulačného orgánu v súlade s uvedenými ustanoveniami smerníc 2009/72/ES a 2009/73/ES,
- zaviazal Maďarsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 714/2009 a článok 13 ods. 1 nariadenia (ES) č. 715/2009 stanovujú zásadu usmernenia sieťových poplatkov v závislosti od nákladov.

Podľa zákona o elektrickej energii a zemnom plyne platnom v Maďarsku národný regulačný orgán nemôže pri stanovovaní sieťových poplatkov zohľadniť všetky náklady, ktoré boli skutočne vyložené prevádzkovateľmi sietí, ako je osobitná daň z elektrických sietí a náklady súvisiace s poplatkami za bankové transakcie.

Podľa Komisie neexistuje žiadny objektívny dôvod na to, aby národný regulačný orgán nemohol pri stanovení sieťových poplatkov zohľadňovať uvedené náklady.

Ďalej podľa článku 37 ods. 17 smernice 2009/72/ES a článku 41 ods. 17 smernice 2009/73/ES majú členské štáty povinnosť zabezpečiť, aby boli na vnútroštátnej úrovni vhodné mechanizmy, v rámci ktorých môže strana dotknutá rozhodnutím regulačného orgánu podať odvolanie na subjekt nezávislý od zúčastnených strán a od akejkoľvek vlády.

Podľa názoru Komisie Maďarsko nezaviedlo vhodné mechanizmus zaručujúci právo na odvolanie proti rozhodnutiam národného regulačného orgánu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 15.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 36.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 94.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
(Maďarsko) 11. decembra 2018 — WO/Vas Megyei Kormányhivatal**

(Vec C-777/18)

(2019/C 139/21)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WO

Žalovaný: Vas Megyei Kormányhivatal

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna právna úprava, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá v súvislosti s preplatením nákladov na cezhraničnú zdravotnú starostlivosť vylučuje možnosť dodatočne povoliť zdravotnú starostlivosť poskytnutú v inom členskom štáte bez predchádzajúceho povolenia, a to aj vtedy, keď v prípade čakania na predchádzajúce povolenie existuje reálne riziko nezvratného zhoršenia zdravotného stavu pacienta, obmedzením odporujúcim článku 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)?
2. Je povoľovací systém členského štátu, ktorý v súvislosti s preplatením nákladov na cezhraničnú zdravotnú starostlivosť vylučuje možnosť dodatočného povolenia, a to aj vtedy, keď v prípade čakania na predchádzajúce povolenie existuje reálne riziko nezvratného zhoršenia zdravotného stavu pacienta, v súlade so zásadami nevyhnutnosti a primeranosti stanovenými v článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ⁽¹⁾ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti, ako aj so zásadou voľného pohybu pacientov?
3. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá bez ohľadu na zdravotný stav pacienta, ktorý podá žiadosť, stanovuje procesnú lehotu v dĺžke 31 dní na to, aby príslušný orgán udelil predchádzajúce povolenie, a procesnú lehotu v dĺžke 23 dní na zamietnutie žiadosti, v súlade s požiadavkou týkajúcou sa primeranej procesnej lehoty, ktorá zohľadňuje špecifický zdravotný stav, ako aj naliehavosť a individuálne okolnosti, stanovenou v článku 9 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti? Tento orgán môže v súvislosti so žiadosťou preskúmať, či sa na zdravotný výkon vzťahuje sociálne poistenie, a ak áno, či tento výkon môže uskutočniť v rámci časovej lehoty, ktorá je lekársky opodstatnená, poskytovateľ zdravotnej starostlivosti financovaný z verejných zdrojov, zatiaľ čo v prípade, ak sa na zdravotný výkon nevzťahuje sociálne poistenie, preskúma kvalitu, bezpečnosť a nákladovú účinnosť zdravotnej starostlivosti, ktorú poskytuje poskytovateľ označený pacientom.
4. Má sa článok 20 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾ z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že o preplatení nákladov na cezhraničnú zdravotnú starostlivosť možno žiadať len v prípade, ak pacient predloží príslušnej inštitúcii žiadosť o predchádzajúce povolenie? Alebo článok 20 ods. 1 v takom prípade sám osebe nevylučuje možnosť podať žiadosť o dodatočné povolenie na účely preplatenia nákladov?

5. Patrí prípad, keď pacient po tom, čo dostal konkrétny termín na lekárske vyšetrenie a predbežný termín na vykonanie novej operácie alebo lekárskeho zákroku na deň nasledujúci po dni lekárskeho vyšetrenia, vycestuje do iného členského štátu a z dôvodu zdravotného stavu pacienta sa operácia alebo lekársky zákrok skutočne vykoná, do pôsobnosti článku 20 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia? Je v tomto prípade na účely článku 20 ods. 1 možné podať žiadosť o dodatočné povolenie na preplatenie nákladov?
6. Patrí prípad, keď pacient po tom, čo dostal konkrétny termín na lekárske vyšetrenie a predbežný termín na vykonanie novej operácie alebo lekárskeho zákroku na deň nasledujúci po dni lekárskeho vyšetrenia, vycestuje do iného členského štátu a z dôvodu zdravotného stavu pacienta sa operácia alebo lekársky zákrok skutočne vykoná, pod pojem naplánovaná liečba v zmysle článku 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁽³⁾ zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia? Je v tomto prípade na účely článku 26 možné podať žiadosť o dodatočné povolenie na preplatenie nákladov? Vyžaduje právna úprava aj v prípade naliehavej a životne dôležitej liečby uvedenej v článku 26 ods. 3 predchádzajúce povolenie v zmysle článku 26 ods. 1?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 88, 2011, s. 45.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 20. decembra 2018
— Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke**

(Vec C-807/18)

(2019/C 139/22)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telenor Magyarország Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prejudiciálne otázky

1. Má sa obchodná dohoda medzi poskytovateľom služieb prístupu k internetu a koncovým užívateľom, podľa ktorej poskytovateľ služieb účtuje koncovému užívateľovi nulovú tarifu vo vzťahu k určitým aplikáciám (to znamená, že prenos dát uskutočnený v súvislosti s danou aplikáciou sa nezapočítava na účely spotreby dát a rovnako sa nespomaľuje rýchlosť prenosu po prekročení zmluvne dohodnutého objemu dát) a podľa ktorej tento poskytovateľ uplatňuje diskrimináciu stanovenú v podmienkach obchodnej dohody uzatvorenej s koncovým spotrebiteľom a namierenú výlučne proti koncovému užívateľovi, ktorý je stranou tejto dohody, a nie proti koncovému užívateľovi, ktorý nie je stranou tejto dohody, vykladať v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie⁽¹⁾ (ďalej len „nariadenie“)?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, má sa článok 3 ods. 3 nariadenia vykladať v tom zmysle, že na účely zistenia existencie porušenia — aj vzhľadom na odôvodnenie 7 nariadenia — je potrebné posúdenie založené na vplyve a trhu, ktoré určuje, či opatrenia prijaté poskytovateľom služieb prístupu k internetu skutočne obmedzujú — a prípadne do akej miery — práva, ktoré článok 3 ods. 1 nariadenia priznáva koncovému užívateľovi?
3. Odhliadnuc od prvej a druhej prejudiciálnej otázky, má sa článok 3 ods. 3 nariadenia vykladať v tom zmysle, že zákaz stanovený v tomto článku má všeobecný a objektívny charakter, takže podľa tohto zákazu je zakázané akékoľvek opatrenie na riadenie prevádzky, ktoré stanovuje rozdiely medzi určitými internetovými obsahmi, a to bez ohľadu na to, či tieto opatrenia poskytovateľ služieb prístupu k internetu stanoví prostredníctvom dohody, obchodnej praktiky alebo iného druhu konania?
4. V prípade kladnej odpovede na tretiu prejudiciálnu otázku, možno konštatovať existenciu porušenia článku 3 ods. 3 nariadenia tiež na základe samotnej skutočnosti, že existuje diskriminácia bez toho, aby bolo potrebné dodatočne vykonať posúdenie trhu a vplyvu, a preto v takom prípade nie je potrebné posúdenie podľa článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia?

(¹) Ú. v. EÚ L 310, 2015, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španielsko)
21. decembra 2018 — KA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

(Vec C-811/18)

(2019/C 139/23)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: KA

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 157 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že príspevok za materskú dovolenku k starobnému dôchodku, vdovskému dôchodku alebo trvalému invalidnému dôchodku príspevkového typu, o aký ide vo veci samej, ktorý úplne a bezpodmienečne vylučuje otcov, ktorí sú dôchodcami a ktorí môžu preukázať, že prevzali výchovu svojich detí, vedie k diskriminácii v odmeňovaní medzi pracovníčkami — matkami a pracovníkmi — otcami?
2. Má sa zákaz diskriminácie z dôvodu pohlavia stanovený v článku 4 ods. 1 smernice Rady 79/7/EHS (¹) z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 60 kráľovského legislatívneho dekrétu 8/2015 z 30. októbra 2015, ktorým sa schvaľuje prepracované znenie Ley General de Seguridad Social [všeobecný zákon o sociálnom zabezpečení], ktorý úplne a bezpodmienečne vylučuje zo zvýhodnenia, ktoré stanovuje pre výpočet starobného dôchodku, vdovského dôchodku alebo trvalého invalidného dôchodku otcov, ktorí sú dôchodcami a ktorí môžu preukázať, že prevzali výchovu svojich detí?

3. Majú sa článok 2 (ods. 2, 3 a 4) a článok 5 smernice Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že bránia opatreniu, o aké ide vo veci samej, ktoré úplne a bezpodmienečne vylučuje zo zvýhodnenia, ktoré stanovuje pre výpočet starobného dôchodku, vdovského dôchodku alebo trvalého invalidného dôchodku otcov, ktorí sú dôchodcami a ktorí môžu preukázať, že prevzali výchovu svojich detí?
4. Bráni zákaz diskriminácie uvedený v článku 21 ods. 1 Charty základných práv EÚ (2000/C 364/01) vylúčeniu žalobcu z prístupu k zvýhodneniu vyplývajúceho zo španielskeho príspevku za materskú dovolenku?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 6, 1979, s. 24; Mim. vyd. 05/001, s. 215.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 39, 1976, s. 40; Mim. vyd. 05/001, s. 187.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha
(Španielsko) 28. decembra 2018 — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH**

(Vec C-836/18)

(2019/C 139/24)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Odporca: RH

Prejudiciálne otázky

1. Môže požiadavka, aby španielsky občan, ktorý nevyužil svoje právo na voľný pohyb, splňal podmienky uvedené v článku 7 [ods. 1] RD 240/2007 nevyhnutné pre priznanie práva na pobyt jej manžela, ktorý nie je štátnym príslušníkom EÚ podľa článku 7 [ods. 2] tohto RD, v prípade nesplnenia týchto podmienok predstavovať porušenie článku 20 [ZFEÚ], ak by v dôsledku odopretia tohto práva bol španielsky občan nútený úplne opustiť územie Únie.

Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že článok 68 španielskeho Código Civil (Občiansky zákonník) stanovuje povinnosť manželov žiť spolu.

2. Porušuje, odhliadnuc od uvedeného, článok 20 [ZFEÚ] za vyššie uvedených podmienok, taká španielska prax, ktorá spočíva v automatickom uplatňovaní právnej úpravy uvedenej v článku 7 RD 240/2007, v zmysle ktorej sa neudelí povolenie na pobyt rodinnému príslušníkovi občana Únie, ktorý nikdy nevyužil svoje právo na voľný pohyb, a to z jediného dôvodu, že nespĺnil požiadavky uvedené v tomto ustanovení, bez toho, aby sa konkrétne a individuálne preskúmalo, či existuje medzi týmto občanom Únie a štátnym príslušníkom tretej krajiny vzťah závislosti takej povahy, ktorý by z akéhokoľvek dôvodu a pri zohľadnení existujúcich okolností naznačoval, že v prípade odopretia práva na pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nemôže byť občan Únie oddelený od rodinného príslušníka, od ktorého je závislý a musel by opustiť územie Únie.

Uvedené otázky sa posudzujú s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, okrem iného rozsudok z 8. mája 2018, C-82/16, K.A. a i. proti Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozsudok z 8. mája 2018, K.A. a i. (Zlúčenie rodiny v Belgicku) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Holandsko) 15. januára 2019 — trestné konanie proti XN

(Vec C-21/19)

(2019/C 139/25)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden.

Trestné konanie vedené proti:

XN

Prejudiciálne otázky

Prejudiciálne otázky

1. Je v prípade látky, ktorá nie je vedľajším produktom v zmysle smernice 2008/98/ES ⁽¹⁾, ako rámcovej smernice v oblasti odpadov, *per definitionem* vylúčené, aby sa považovala za vedľajší živočíšny produkt v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, a teda táto látka v súlade s článkom 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006 ⁽²⁾ nebude vyňatá z pôsobnosti posledného uvedeného nariadenia? Alebo nie je vylúčené, aby sa na látku vzťahovala definícia vedľajších živočíšnych produktov v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, ak takáto látka nespĺňa požiadavky stanovené článkom 5 ods. 1 smernice 2008/98/ES, a teda automaticky nepatrí do pôsobnosti nariadenia (ES) č. 1013/2006?
2. Ako sa má vykladať pojem preprava odpadov, ktoré podliehajú požiadavkám na schválenie stanoveným nariadením (ES) č. 1774/2002 ⁽³⁾, v súčasnosti nariadením o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 ⁽⁴⁾, v zmysle článku 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006: Myslí sa týmto pojmom preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jednej krajiny do druhej) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí? Alebo ide o prepravu materiálu uvedeného v článku 48 nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 (predtým článok 8 nariadenia [ES] č. 1774/2002), ktorý sa obmedzuje na vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty v zmysle tohto ustanovenia, teda na materiál kategórie 1, materiál kategórie 2 a niektoré z nich odvodené produkty vrátane spracovanej živočíšnej bielkoviny pochádzajúcej z materiálu kategórie 3?

3. Ak sa má pod prepravou odpadov, ktoré podliehajú požiadavkám na schválenie stanoveným nariadením (ES) č. 1774/2002, teraz nariadením o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, v zmysle článku 1 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 1013/2006 rozumieť preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jednej krajiny do druhej) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí, má sa v takomto prípade článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 1013/2006 ďalej vykladať tak, že sa pod týmto pojmom rozumejú aj prepravy zmesí vedľajších živočíšnych produktov a iných látok a ak áno, je v tejto súvislosti relevantný zmiešavací pomer medzi vedľajšími živočíšnymi produktmi a inými látkami? Alebo stráca vedľajší živočíšny produkt povahu vedľajšieho živočíšneho produktu v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 a považuje sa z dôvodu jeho zmiešania s inou látkou za odpad v zmysle nariadenia (ES) č. 1013/2006?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3).

(²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1).

(³) Nariadenie (ES) č. 1774/2002 Európskeho Parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, 2002; Mim. vyd. 03/037, s. 92).

(⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov určených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal *Gerechthof Arnhem-Leeuwarden* (Holandsko) 15. januára 2019 — trestné konanie proti YO

(Vec C-22/19)

(2019/C 139/26)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechthof Arnhem-Leeuwarden.

Trestné konanie vedené proti:

YO

Prejudiciálne otázky

1. Je v prípade látky, ktorá nie je vedľajším produktom v zmysle smernice 2008/98/ES (¹), ako rámcovej smernice v oblasti odpadov, per definitionem vylúčené, aby sa považovala za vedľajší živočíšny produkt v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, a teda táto látka v súlade s článkom 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006 (²) nebude vyňatá z pôsobnosti posledného uvedeného nariadenia? Alebo nie je vylúčené, aby sa na látku vzťahovala definícia vedľajších živočíšnych produktov v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, ak takáto látka nespĺňa požiadavky stanovené článkom 5 ods. 1 smernice 2008/98/ES, a teda automaticky nepatrí do pôsobnosti nariadenia (ES) č. 1013/2006?
2. Ako sa má vykladať pojem preprava odpadov, ktoré podliehajú požiadavkám na schválenie stanoveným nariadením (ES) č. 1774/2002 (³), v súčasnosti nariadením o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 (⁴), v zmysle článku 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006: Myslí sa týmto pojmom preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jednej krajiny do druhej) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí? Alebo ide o prepravu materiálu uvedeného v článku 48 nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 (predtým článok 8 nariadenia [ES] č. 1774/2002), ktorý sa obmedzuje na vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty v zmysle tohto ustanovenia, teda na materiál kategórie 1, materiál kategórie 2 a niektoré z nich odvodené produkty vrátane spracovanej živočíšnej bielkoviny pochádzajúcej z materiálu kategórie 3?

3. Ak sa má pod prepravou odpadov, ktoré podliehajú požiadavkám na schválenie stanoveným nariadením (ES) č. 1774/2002, teraz nariadením o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, v zmysle článku 1 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 1013/2006 rozumieť preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jednej krajiny do druhej) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí, má sa v takomto prípade článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 1013/2006 ďalej vykladať tak, že sa pod týmto pojmom rozumieť aj prepravy zmesí vedľajších živočíšnych produktov a iných látok a ak áno, je v tejto súvislosti relevantný zmiešavací pomer medzi vedľajšími živočíšnymi produktmi a inými látkami? Alebo stráca vedľajší živočíšny produkt povahu vedľajšieho živočíšneho produktu v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 a považuje sa z dôvodu jeho zmiešania s inou látkou za odpad v zmysle nariadenia (ES) č. 1013/2006?

-
- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1).
- (³) Nariadenie (ES) č. 1774/2002 Európskeho Parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, 2002; Mim. vyd. 03/037, s. 92).
- (⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal *Gerechthof Arnhem-Leeuwarden* (Holandsko) 15. januára 2019 — trestné konanie proti *P.F. Kamstra Recycling BV*

(Vec C-23/19)

(2019/C 139/27)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechthof Arnhem-Leeuwarden

Trestné konanie vedené proti:

P.F. Kamstra Recycling BV

Prejudiciálne otázky

1. Je v prípade látky, ktorá nie je vedľajším produktom v zmysle smernice 2008/98/ES (¹), ako rámcovej smernice v oblasti odpadov, per definitionem vylúčené, aby sa považovala za vedľajší živočíšny produkt v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, a teda táto látka v súlade s článkom 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006 (²) nebude vyňatá z pôsobnosti posledného uvedeného nariadenia? Alebo nie je vylúčené, aby sa na látku vzťahovala definícia vedľajších živočíšnych produktov v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, ak takáto látka nespĺňa požiadavky stanovené článkom 5 ods. 1 smernice 2008/98/ES, a teda automaticky nepatrí do pôsobnosti nariadenia (ES) č. 1013/2006?
2. Ako sa má vykladať pojem preprava odpadov, ktoré podliehajú požiadavkám na schválenie stanoveným nariadením (ES) č. 1774/2002 (³), v súčasnosti nariadením o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 (⁴), v zmysle článku 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006: Myslí sa týmto pojmom preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jednej krajiny do druhej) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí? Alebo ide o prepravu materiálu uvedeného v článku 48 nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 (predtým článok 8 nariadenia [ES] č. 1774/2002), ktorý sa obmedzuje na vedľajšie živočíšne produkty a odvodené produkty v zmysle tohto ustanovenia, teda na materiál kategórie 1, materiál kategórie 2 a niektoré z nich odvodené produkty vrátane spracovanej živočíšnej bielkoviny pochádzajúcej z materiálu kategórie 3?

3. Ak sa má pod prepravou odpadov, ktoré podliehajú požiadavkám na schválenie stanoveným nariadením (ES) č. 1774/2002, teraz nariadením o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009, v zmysle článku 1 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 1013/2006 rozumieť preprava vedľajších živočíšnych produktov (z jednej krajiny do druhej) bez ohľadu na to, do ktorej kategórie tento materiál patrí, má sa v takomto prípade článok 1 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 1013/2006 ďalej vykladať tak, že sa pod týmto pojmom rozumejú aj prepravy zmesí vedľajších živočíšnych produktov a iných látok a ak áno, je v tejto súvislosti relevantný zmiešavací pomer medzi vedľajšími živočíšnymi produktmi a inými látkami? Alebo stráca vedľajší živočíšny produkt povahu vedľajšieho živočíšneho produktu v zmysle nariadenia o vedľajších živočíšnych produktoch z roku 2009 a považuje sa z dôvodu jeho zmiešania s inou látkou za odpad v zmysle nariadenia (ES) č. 1013/2006?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1).
- (³) Nariadenie (ES) č. 1774/2002 Európskeho Parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, 2002; Mim. vyd. 03/037, s. 92).
- (⁴) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov určených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belgicko) 15. januára 2019 — A, B, C, D, E/Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Vec C-24/19)

(2019/C 139/28)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: A, B, C, D, E

Žalovaný: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

Prejudiciálne otázky

Má článok 2 písm. a) a článok 3 ods. 2 písm. a) smernice 2001/42/ES (¹) (ďalej len „smernica SEP“) za následok, že článok 99 besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne [výnos flámskej vlády z 23. decembra 2011, ktorým sa mení výnos flámskej vlády zo 6. februára 1991, ktorým sa schvaľujú flámske predpisy týkajúce sa environmentálneho povolenia, a výnos flámskej vlády z 1. júna 1995, ktorým sa schvaľujú všeobecné a odvetvové predpisy týkajúce sa environmentálnej hygieny; ďalej len „výnos z 23. decembra 2011“], pokiaľ ide o prispôsobenie týchto výnosov technickému rozvoju, ktorým bol do VLAREM II doplnený oddiel 5.20.6 o zariadeniach na výrobu elektriny pomocou veternej energie, a Omzendbrief „Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines“ [obežník „Rámec posudzovania a hraničné podmienky pre výstavbu veterných elektrární“, ďalej len „obežník“] z roku 2006 [ďalej spoločne označované aj ako „predmetné nástroje“], pričom oba tieto nástroje obsahujú

odlišné ustanovenia týkajúce sa výstavby veterných elektrární, okrem iného aj bezpečnostné opatrenia a normy týkajúce sa tienenia a hlučnosti stanovené podľa plánovacích oblastí, sa majú považovať za „plán alebo program“ v zmysle uvedených ustanovení smernice? Ak sa ukáže, že pred vydaním predmetných nástrojov sa malo vykonať environmentálne posudzovanie, môže vnútroštátny súd dočasne zachovať právne účinky týchto protiprávných nástrojov? V tejto súvislosti treba položiť viaceré čiastkové otázky:

1. Možno za „plán alebo program“ v zmysle článku 2 písm. a) smernice SEP považovať politické opatrenie, akým je predmetný obežník, ktorý bol vypracovaný na základe voľnej úvahy a politickej diskrečnej právomoci príslušného orgánu, a preto v skutočnosti nemožno určiť orgán zodpovedný za vypracovanie „plánu alebo programu“, a pre ktorý nie je stanovený ani formálny postup vypracovania?
2. Postačuje, ak politické opatrenie alebo všeobecná právna úprava, ako sú predmetné nástroje, čiastočne obmedzujú voľnú úvahu orgánu príslušného na udelenie povolenia na to, aby sa mohli považovať za „plán alebo program“ v zmysle článku 2 písm. a) smernice SEP, aj keď nepredstavujú požiadavku, alebo nevyhnutný predpoklad udelenia povolenia, ani nemajú stanovovať rámec pre udeľovanie budúcich povolení, hoci normotvorca Únie považuje tento účel za jeden zo znakov pojmu „plány a programy“?
3. Možno politické opatrenie, akým je predmetný obežník, ktorého vypracovanie je odôvodnené právnou istotou, a preto predstavuje úplne slobodné rozhodnutie, považovať za „plán alebo program“ v zmysle článku 2 písm. a) smernice SEP, a neodporuje taký výklad judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej sa teleologický výklad smernice nesmie podstatne odkláňať od jasne vyjadrenej vôle normotvorcu Únie?
4. Možno oddiel 5.20.6 VLAREM II, ktorý obsahuje pravidlá, ktorých vydanie nebolo povinné, považovať za „plán alebo program“ v zmysle článku 2 písm. a) smernice SEP a neodporuje taký výklad judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej sa teleologický výklad smernice nesmie podstatne odkláňať od jasne vyjadrenej vôle normotvorcu Únie?
5. Možno politické opatrenie a normatívny výnos vlády, ako sú predmetné nástroje, ktoré majú obmedzenú indikatívnu povahu alebo prinajmenšom nestanovujú rámec, z ktorého možno vyvodiť právo na uskutočnenie projektu, a ktoré nepriznávajú právo na rámec, v ktorom možno povoľovať projekty, považovať za „plán alebo program“ v zmysle článku 2 písm. a) a článku 3 ods. 2 smernice SEP, „ktor[ý] stanovuj[e] rámec pre súhlas budúceho rozvoja [rámec pre budúce povoľovanie — *neoficiálny preklad*]“, a neodporuje taký výklad judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej sa teleologický výklad smernice nesmie podstatne odkláňať od jasne vyjadrenej vôle normotvorcu Únie?
6. Možno politické opatrenie, akým je obežník EME/2006/01-RO/2006/02, ktoré má čisto indikatívnu povahu, a/alebo normatívny výnos vlády, akým je oddiel 5.20.6 VLAREM II, ktorý stanovuje len minimálne štandardy na udeľovanie povolení a inak pôsobí úplne samostatne ako všeobecná právna úprava, pričom oba tieto nástroje obsahujú len obmedzený počet kritérií a pravidiel a ani jeden z nich nie je sám osebe rozhodujúci pre ktorékoľvek z kritérií alebo pravidiel, a preto možno tvrdiť, že na základe objektívnych okolností sa dá vylúčiť, že tieto nástroje môžu mať významné environmentálne účinky, považovať za „plán alebo program“ v zmysle článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 smernice SEP, a teda za právne akty, ktoré tým, že vymedzujú pravidlá a kontrolné postupy uplatniteľné v dotknutom odvetví, stanovujú významný súbor kritérií a pravidiel pre povoľovanie a vykonávanie jedného alebo viacerých projektov, ktoré pravdepodobne majú významné environmentálne účinky?
7. Môže súd v prípade, ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku záporná, sám konštatovať túto skutočnosť po vydaní uvedeného výnosu alebo kvázi právnych predpisov (ako sú predmetné normy VLAREM a obežník)?

8. Môže súd v prípade, ak má len nepriamu právomoc založenú na námietke, pričom rozhodnutie o tejto námietke je záväzné len pre účastníkov konania, a ak z odpovede na prejudiciálne otázky vyplynie, že predmetné nástroje sú protiprávne, nariadiť, aby účinky protiprávneho výnosu a/alebo obežníka zostali zachované, ak tieto protiprávne nástroje prispievajú k dosiahnutiu cieľa ochrany životného prostredia, ktorý sleduje aj smernica v zmysle článku 288 ZFEÚ, a sú splnené podmienky takého zachovania účinkov vyplývajúce z práva Únie [stanovené v rozsudku z 28. júla 2016, Association France Nature Environnement, (C-379/15)]?
9. Môže súd v prípade, ak je odpoveď na ôsmu otázku záporná, nariadiť, aby účinky napadnutého projektu zostali zachované, aby tak nepriamo boli splnené podmienky zachovania právnych účinkov plánu alebo programu, ktorý odporuje smernici SEP, vyplývajúce z práva Únie (stanovené v rozsudku Association France Nature Environnement)?

(¹) Smernica 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, 2001, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) 23. januára 2019 —
Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke**

(Vec C-39/19)

(2019/C 139/29)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telenor Magyarország Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prejudiciálne otázky

1. Má sa obchodná dohoda medzi poskytovateľom služieb prístupu k internetu a koncovým užívateľom, podľa ktorej poskytovateľ služieb účtuje koncovému užívateľovi nulovú tarifu vo vzťahu k určitým aplikáciám (to znamená, že prenos dát uskutočnený v súvislosti s danou aplikáciou sa nezapočítava na účely spotreby dát a rovnako sa nespomaľuje rýchlosť prenosu po prekročení zmluvne dohodnutého objemu dát) a podľa ktorej tento poskytovateľ uplatňuje diskrimináciu stanovenú v podmienkach obchodnej dohody uzatvorenej s koncovým spotrebiteľom a namierenú výlučne proti koncovému užívateľovi, ktorý je stranou tejto dohody, a nie proti koncovému užívateľovi, ktorý nie je stranou tejto dohody, vykladať v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (¹) a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (ďalej len „nariadenie“)?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, má sa článok 3 ods. 3 nariadenia vykladať v tom zmysle, že na účely zistenia existencie porušenia — aj vzhľadom na odôvodnenie 7 nariadenia — je potrebné posúdenie založené na vplyve a trhu, ktoré určuje, či opatrenia prijaté poskytovateľom služieb prístupu k internetu skutočne obmedzujú — a prípadne do akej miery — práva, ktoré článok 3 ods. 1 nariadenia priznáva koncovému užívateľovi?
3. Odhliadnuc od prvej a druhej prejudiciálnej otázky, má sa článok 3 ods. 3 nariadenia vykladať v tom zmysle, že zákaz stanovený v tomto článku má všeobecný a objektívny charakter, takže podľa tohto zákazu je zakázané akékoľvek opatrenie na riadenie prevádzky, ktoré stanovuje rozdiely medzi určitými internetovými obsahmi, a to bez ohľadu na to, či tieto opatrenia poskytovateľ služieb prístupu k internetu stanoví prostredníctvom dohody, obchodnej praxe alebo iného druhu konania?
4. V prípade kladnej odpovede na tretiu prejudiciálnu otázku, možno konštatovať existenciu porušenia článku 3 ods. 3 nariadenia tiež na základe samotnej skutočnosti, že existuje diskriminácia, bez toho, aby bolo potrebné dodatočne vykonať posúdenie trhu a vplyvu, a preto v takom prípade nie je potrebné posúdenie podľa článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia?

(¹) Ú. v. EÚ L 310, 2015, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) 23. januára 2019 — EY/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Vec C-40/19)

(2019/C 139/30)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: EY

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/3[2]/EÚ (¹) („smernica o konaní“) vzhľadom na články 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach vykladať v tom zmysle, že je možné, aby členský štát zaručil účinnú súdnu ochranu tiež v prípade, ak jeho súdne orgány nemôžu zmeniť rozhodnutia vydané v azylových veciach, ale môžu ich len zrušiť a nariadiť nové konanie?

2. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ („smernica o konaní“) vzhľadom na články 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach vykladať v tom zmysle, že je v súlade [s touto právnou úpravou] právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje povinnú a jednotnú lehotu 60 dní na súdne konania o azyle, bez ohľadu na akékoľvek individuálne okolnosti a bez zohľadnenia osobitostí vecí a prípadných ťažkostí s dokazovaním?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 24. januára 2019 — SONAECOM SGPS, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-42/19)

(2019/C 139/31)

Jazyk konania: portugalcina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SONAECOM SGPS, SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálne otázky

1. Je skutočnosť, že odvolateľka Sonaecom SGPS si odpočítala daň zaplatenú za poradenské služby týkajúce sa prieskumu trhu na účely nadobudnutia podielov na základnom imaní, v súlade s pravidlami odpočítania DPH stanovenými v šiestej smernici o DPH (¹), konkrétne v článku 4 ods. 1 a 2 a v článku 17 ods. 1, 2 a 5 tejto smernice, ak k nadobudnutiu týchto podielov nedošlo?
2. Je skutočnosť, že odvolateľka Sonaecom SGPS si odpočítala daň, ktorú zaplatila z provízie vyplatené spoločnosti BCP za vytvorenie a nastavenie dlhopisovej pôžičky, ktorá sa mala začleniť do štruktúry financovania jej dcérskych spoločností a ktorá bola vzhľadom na to, že príslušné investície sa neuskutočnili, v celom rozsahu pripísaná spoločnosti Sonaecom SGPS, ktorá je materskou spoločnosťou skupiny, v súlade s pravidlami odpočítania DPH stanovenými v šiestej smernici o DPH, konkrétne v článku 4 ods. 1 a 2 a v článku 17 ods. 1, 2 a 5 tejto smernice?

(¹) Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) 24. januára 2019 — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-43/19)

(2019/C 139/32)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, S.A.

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 2 ods. 1 písm. c) a články 9, 24, 72 a 73 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak poskytovateľ elektronických komunikačných služieb vyúčtuje svojim bývalým zákazníkom (ktorým poskytol v rámci propagačných ponúk výhody, ktoré môžu spočívať v bezplatnej inštalácii alebo aktivácii služby, prenose čísla alebo poskytnutí zariadení alebo v uplatňovaní osobitných sadzieb, výmenou za ich záväzok dodržať určitú dobu viazanosti, ktorú nedodržali z dôvodov, za ktoré zodpovedajú) sumu, ktorá podľa zákona nemôže byť vyššia než náklady, ktoré poskytovateľ vynaložil v súvislosti s inštaláciou služby, a musí byť primeraná výhode poskytnutej zákazníkovi, ktorá je takto označená a vyčíslená v uzavretej zmluve, a preto nemôže automaticky zodpovedať celkovej výške súm splatných ku dňu ukončenia zmluvy, ide o poskytovanie služieb podliehajúce DPH?
2. Bráni vzhľadom na uvedené ustanovenia skutočnosť, že také sumy sa účtujú až po ukončení zmluvy, keď poskytovateľ už neposkytuje služby zákazníkovi, a že po ukončení zmluvy nedošlo ku konkrétnej spotrebe, tomu, aby sa tieto sumy považovali za protiplnenie za poskytovanie služieb?
3. Treba vzhľadom na uvedené ustanovenia vylúčiť možnosť, že uvedená suma je protiplnením za poskytovanie služieb, z dôvodu, že poskytovateľ a jeho bývalí zákazníci na základe zákona vopred vymedzili prostredníctvom adhéznej zmluvy vzorec na výpočet sumy, ktorú musia zákazníci zaplatiť v prípade, ak nedodržia dobu viazanosti stanovenú v zmluve o poskytovaní služieb?
4. Treba vzhľadom na uvedené ustanovenia vylúčiť možnosť, že uvedená suma je protiplnením za poskytovanie služieb, ak sporná suma nezodpovedá sume, ktorú by poskytovateľ získal za zvyšok doby viazanosti v prípade, ak by nedošlo k ukončeniu zmluvy?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 29. januára 2019
— JC/Kreissparkasse Saarlouis**

(Vec C-66/19)

(2019/C 139/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: JC

Žalovaná: Kreissparkasse Saarlouis

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že medzi nevyhnutné informácie o „čase“ alebo o „iných podmienkach vykonania práva na odstúpenie od zmluvy“ patria aj podmienky začatia plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy?
2. V prípade kladnej odpovede na otázku 1:

Bráni článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS výkladu, podľa ktorého informácia o práve na odstúpenie od zmluvy je „zrozumiteľná“ a „stručná“, ak vo vzťahu k začatiu plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy sama neuvádza úplne údaje, ktoré sa majú povinne uviesť na účely začatia plynutia tejto lehoty, ale v tejto súvislosti odkazuje na vnútroštátny právny predpis — v prejednávacom prípade na § 492 ods. 2 Bürgerliches Gesetzbuch (občiansky zákonník, ďalej len „BGB“) v znení platnom do 12. júna 2014, ktorý ďalej odkazuje na ďalšie vnútroštátne právne predpisy — v prejednávacom prípade na článok 247 § 3 až § 13 Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (zákon, ktorým sa zavádza občiansky zákonník, ďalej len „EGBGB“), a preto spotrebiteľ musí prečítať množstvo ustanovení v rôznych právnych predpisoch, aby mu bolo jasné, aké informácie treba povinne uviesť, aby začala plynúť lehota na odstúpenie od zmluvy v prípade jeho zmluvy o úvere?

3. V prípade zápornej odpovede na otázku 2 (a ak nie sú zásadné výhrady voči odkazu na vnútroštátne právne predpisy):

Bráni článok 10 ods. 2 písm. p) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS výkladu, podľa ktorého informácia o práve na odstúpenie od zmluvy je „zrozumiteľná“ a „stručná“, ak odkaz na vnútroštátny právny predpis — v prejednávacom prípade na § 492 ods. 2 BGB v znení platnom v období od 30. júla 2010 do 12. júna 2014 —, ktorý ďalej odkazuje na ďalšie vnútroštátne právne predpisy — v prejednávacom prípade na článok 247 § 3 až § 13 EGBGB v znení platnom v období od 4. augusta 2011 do 12. júna 2014 —, vedie nutne k tomu, že spotrebiteľ musí okrem prečítania právnych predpisov vykonať aj právnu subsumpciu, napríklad na účely zistenia, či mu bol úver poskytnutý za podmienok, ktoré sú bežné pre zmluvy zabezpečené nehnuteľnosťou a ich dočasné financovanie, alebo, či ide o viazané zmluvy, aby mu bolo jasné, aké informácie treba povinne uviesť, aby začala plynúť lehota na odstúpenie od zmluvy v prípade jeho zmluvy o úvere?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) 30. januára 2019 — KD/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Vec C-67/19)

(2019/C 139/34)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: KD

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/3[2]/EÚ⁽¹⁾ („smernica o konaní“) vzhľadom na články 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach vykladať v tom zmysle, že je možné, aby členský štát zaručil účinnú súdnu ochranu tiež v prípade, ak jeho súdne orgány nemôžu zmeniť rozhodnutia vydané v azylových veciach, ale môžu ich len zrušiť a nariadiť nové konanie?
2. Má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/3[2]/EÚ („smernica o konaní“) vzhľadom na články 6 a 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach vykladať v tom zmysle, že je v súlade [s touto právnou úpravou] právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje povinnú a jednotnú lehotu 60 dní na súdne konania o azyly, bez ohľadu na akékoľvek individuálne okolnosti a bez zohľadnenia osobitostí veci a prípadných ťažkostí s dokazovaním?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytnutí a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Antwerpen (Belgicko) 31. januára 2019 — Belgische Staat zastúpený ministrom práce, hospodárstva a ochrany spotrebiteľov, povereným zahraničným obchodom, Belgische Staat zastúpený generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva hospodárskej inšpekcie a generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva hospodárskej inšpekcie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Vec C-73/19)

(2019/C 139/35)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Belgische Staat zastúpený ministrom práce, hospodárstva a ochrany spotrebiteľov, poverený zahraničným obchodom, Belgische Staat zastúpený generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva hospodárskej inšpekcie a generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva hospodárskej inšpekcie

Žalovaní: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Prejudiciálna otázka

Spadá spor, ktorého predmetom je žaloba podaná belgickými štátnymi orgánmi proti holandským spoločnostiam podľa článku 14 zákona z 30. júla 2013 o predaji vstupeniek na podujatia a článku XVII.7 WER (Hospodársky zákonník), ktorou sa navrhuje, aby súd určil, že uvedené spoločnosti sa dopustili protiprávnych praktík na trhu a/alebo obchodných praktík voči spotrebiteľom, a uložil im povinnosť zdržať sa týchto porušení, pričom uvedené spoločnosti z Holandska cez webové stránky ponúkajú ďalší predaj lístkov na podujatia v Belgicku najmä belgickým zákazníkom, pod občianske alebo obchodné veci v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012⁽¹⁾ o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a môže rozhodnutie súdu vydané v takom spore z tohto dôvodu patriť do pôsobnosti uvedeného nariadenia?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

Odvolanie podané 22. februára 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-691/14, Servier a i./Komisia

(Vec C-176/19 P)

(2019/C 139/36)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: B. Mongin, F. Casstilla Contreras, J. Norris, C. Volrath, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Návrhy odvolateľky

— zrušiť body 1, 2 a 3 výroku rozsudku, ktorý zrušil i) článok 4 rozhodnutia Komisie C(2014) 4955 final z 9. júla 2014 týkajúceho sa konania podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ [vec AT.39612 — Perindopril (Servier)] v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje účasť spoločnosti Servier na dohodách uzatvorených so spoločnosťou Krka, ii) článok 7 ods. 4 písm. b) rozhodnutia, ktorým sa stanovila pokuta uložená spoločnosti Servier za uzatvorenie týchto dohôd, iii) článok 6 rozhodnutia, ktorý konštatuje porušenie článku 102 ZFEÚ spoločnosťou Servier a iv) článok 7 ods. 6 rozhodnutia, ktorý určuje výšku pokuty uloženej spoločnosti Servier v súvislosti s týmto porušením,

- zrušiť rozsudok v rozsahu, v ktorom určil, že prílohy A 286 a A 287 žaloby a príloha C 29 repliky sú prípustné (body 1461, 1462 a 1463 rozsudku),
- rozhodnúť o žalobe o neplatnosť rozhodnutia predloženej spoločnosťou Servier bez možnosti odvolania a zamietnuť návrh spoločnosti Servier na zrušenie článku 4, článku 7 ods. 4 písm. b), článku 6 a článku 7 ods. 6 rozhodnutia a vyhovieť návrhu Komisie na neprípustnosť príloh A 286 a A 287 žaloby podanej na Všeobecný súd a prílohy C 29 repliky podanej na Všeobecný súd (body 1461 až 1463 rozsudku),
- uložiť spoločnosti Servier povinnosť nahradiť všetky trovy konania tohto odvolania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania Komisia uvádza *prvú sériu odvolacích dôvodov* založených na porušení článku 101 ZFEÚ [zrušenie bodov 1 a 3 výroku rozsudku v rozsahu, v akom zrušujú článok 4 a článok 7 ods. 4 písm. b) rozhodnutia, v ktorom sa konštatuje, že tri dohody uzatvorené medzi spoločnosťami Servier a i. a spoločnosťou Krka predstavujú jediné porušenie článku 101 ZFEÚ a ukladá spoločnosti Servier pokutu].

Prvý odvolací dôvod čiastočnej neplatnosti je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ktorého sa dopustil tým, že zastával názor, že spoločnosť Krka nebola v čase dotknutých dohôd zdrojom konkurenčného tlaku na spoločnosť Servier.

Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ktorého sa dopustil tým, že posúdil obsah a ciele licenčnej dohody ako návod na to, aby spoločnosť Krka prijala obmedzenia zmiernu.

Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ktorého sa dopustil tým, že uplatnil koncept obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska jej predmetu v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ktorého sa dopustil pri posúdení zámeru strán na uplatnenie článku 101 ZFEÚ.

Piaty odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ktorého sa dopustil tým, že zohľadnil pre-súťažné účinky licencie na hospodársku súťaž, ktoré nespádajú do rozsahu nezlučiteľnosti s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ uvedenom v rozhodnutí.

Šiesty odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ktorého sa dopustil pri posúdení predmetu zmluvy o prevode.

Siedmy odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení konceptu obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska jej následku v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

Komisia okrem toho uvádza *druhú sériu odvolacích dôvodov* založených na porušení článku 102 ZFEÚ (zrušenie bodov 2 a 3 výroku rozsudku v rozsahu, v akom zrušujú článok 6 a článok 7 ods. 6 rozhodnutia, ktoré konštatuje porušenie článku 102 ZFEÚ spoločnosťou Servier a ukladá spoločnosti Servier pokutu).

Ôsmy odvolací dôvod neplatnosti je založený na nesprávnych právnych posúdeniach Všeobecného súdu, ktorých sa dopustil pri posúdení zohľadnenia kritéria ceny pri stanovení trhu s hotovými výrobkami.

Deviaty odvolací dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach Všeobecného súdu, ktorých sa dopustil pri posúdení zohľadnenia liečebnej zastupiteľnosti pri stanovení trhu s hotovými výrobkami.

Desiaty odvolací dôvod je založený na neprípustnosti niektorých príloh.

Jedenásty odvolací dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach Všeobecného súdu, ktorých sa dopustil pri posúdení technologického trhu.

Odvolaie podané 28. februára 2019: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-691/14, Servier a i./Komisia

(Vec C-201/19 P)

(2019/C 139/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľky: Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA (v zastúpení: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, J. Killick, J. Jourdan, T. Reymond, O. de Juvigny, avocats)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Návrhy odvolateľiek

V prvom rade s ohľadom na odvolacie dôvody 1 až 5 spochybňujúce existenciu porušenia článku 101 ZFEÚ:

- zrušiť body 4, 5 a 6 výroku rozsudku Všeobecného súdu z 12. decembra 2018 vo veci T-691/14, Servier/Komisia,
- zrušiť článok 1 písm. b), článok 2 písm. b), článok 3 písm. b), článok 5 písm. b) a v dôsledku toho článok 7 ods. 1 písm. b), článok 7 ods. 2 písm. b), článok 7 ods. 3 písm. b) a článok 7 ods. 5 písm. b) rozhodnutia Komisie C(2014) 4955 final z 9. júla 2014 [vec AT.39.612 — Perindopril (Servier)] alebo inak vec vrátiť Všeobecnému súdu, aby rozhodol o účinkoch predmetných dohôd,

subsidiárne s ohľadom na odvolací dôvod 6:

- zrušiť body 4 a 5 výroku rozsudku v rozsahu, v akom sa ním potvrdzujú závery rozhodnutia týkajúce sa existencie samostatných porušení a kumulatívnych pokút za dohody Niche a Matrix; v dôsledku toho zrušiť článok 1 písm. b), článok 2 písm. b), článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 7 ods. 2 písm. b) rozhodnutia,

a subsidiárne:

- zrušiť body 4 a 5 výroku rozsudku a článok 7 ods. 1 písm. b), článok 7 ods. 2 písm. b), článok 7 ods. 3 písm. b) a článok 7 ods. 5 písm. b) rozhodnutia s ohľadom na odvolacie dôvody 7.1 a 7.2 spochybňujúce podstatu a výšku všetkých pokút,
- zrušiť bod 5 výroku rozsudku, článok 5 písm. b) a článok 7 ods. 5 písm. b) rozhodnutia s ohľadom na odvolací dôvod 5.4 týkajúci sa doby trvania údajného porušovania a výpočtu pokuty týkajúcej sa dohody uzatvorenej medzi spoločnosťami Servier a Lupin a v dôsledku toho stanoviť pokutu v rámci výkonu neobmedzenej právomoci,

a v každom prípade:

- uložiť Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého odvolacieho dôvodu, ktorý sa vzťahuje na všetky sankcionované dohody, Servier tvrdí, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v rozsahu, v akom je založený na extenzívnom chápaní pojmu porušenie z hľadiska cieľa, ktoré nie je v súlade s judikatúrou. Rozsudok prehliada neexistenciu skúsenosti a zjavného obmedzenia a vychádza z mechanického preskúmania, ktoré nezohľadňuje kontext a dvojaké účinky predmetných dohôd o urovnani.

V rámci druhého odvolacieho dôvodu, ktorý sa tiež vzťahuje na všetky dohody, Servier zastáva názor, že rozsudok vychádza z nesprávneho uplatnenia judikatúry týkajúcej sa pojmu potenciálna hospodárska súťaž a že spočíva na neoprávnenom obrátení dôkazného bremena.

Tretí odvolací dôvod je založený na tom, že dohody uzatvorené v ten istý deň so spoločnosťou Matrix a jej distribútorom Niche nie sú protisúťažné z hľadiska cieľa. Podľa spoločnosti Servier sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď tieto podniky kvalifikoval ako potenciálnych konkurentov a keď platby považoval za škodlivé a nesúvisiace s urovnaním.

V rámci svojho štvrtého odvolacieho dôvodu Servier uvádza nesprávne právne posúdenia týkajúce sa dohody uzatvorenej so spoločnosťou Teva, ktorá nie je ani protisúťažná z hľadiska cieľa vzhľadom na právny a hospodársky kontext, do ktorého patrí, jej dvojité účinky a vzájomné dopĺňanie sa strán, keďže Teva je na rozdiel od spoločnosti Servier distribútorom generík v Spojenom kráľovstve.

Piaty odvolací dôvod je založený na nesprávnych právnych posúdeniach týkajúcich sa dohody so spoločnosťou Lupin. Všeobecný súd mal preskúmať účinky dohody z dôvodu jej prinajmenšom dvojakého, ak nie pro-súťažného dosahu. Subsidiárne sa nesprávne posúdenie týka doby trvania porušenia, a teda výpočtu pokuty.

Subsidiárne Servier v rámci šiesteho odvolacieho dôvodu uvádza, že Všeobecný súd mal rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom sankcionuje dohodu uzatvorenú so spoločnosťou Matrix popri dohode podpísanej so spoločnosťou Niche, hoci nešlo o samostatné porušenia.

Subsidiárnejšie sa siedmy odvolací dôvod venuje návrhu na zrušenie rozsudku v rozsahu, v akom sa ním potvrdzuje spôsob určenia pokuty.

Odvolanie podané 28. februára 2019: Biogaran proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 12. decembra 2018 vo veci T-677/14, Biogaran/Komisia

(Vec C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťka: Biogaran (v zastúpení: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- v celom rozsahu zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2018 vo veci T-677/14,
- zrušiť článok 1 písm. b) bod iv), článok 7 ods. 1 písm. b) a článok 8 rozhodnutia Komisie C(2014) 4955 final [vec AT.39612 — Perindopril (Servier)] v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Biogaran,
- uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého odvolacieho dôvodu Biogaran tvrdí, že rozsudok vychádza z nesprávnych právnych posúdení v rozsahu, v akom sa ním konštatuje, že licencia má charakter porušenia z dôvodu, že urovanie má protisúťažný cieľ. Podľa odvolateľky spočíva rozsudok na širokom chápaní pojmu porušenie z hľadiska cieľa a prehliada neexistenciu skúsenosti a zjavného obmedzenia. Rozsudok navyše vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, v rámci ktorého sa nezohľadňuje kontext urovnania uzavretého skupinou Servier a spoločnosťou Niche, ako ani skutočnosť, že tieto subjekty neboli potenciálnymi konkurentmi.

V rámci druhého odvolacieho dôvodu Biogaran tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď svojím vlastným odôvodnením nahradil odôvodnenie Komisie. Všeobecný súd zastáva názor, že údajný stimul spoločnosti Biogaran bol „rozhodujúci“, keďže určil rozhodnutie spoločnosti Niche nevstúpiť na trh. Ani oznámenie o výhradách, ani rozhodnutie však nepotvrdzujú ani nepreukazujú to, že by tento stimul, ktorý je kvalifikovaný len ako „dodatkový“, bol „rozhodujúci“ v rámci akceptovania podmienok urovnania zo strany spoločnosti Niche.

Biogaran v rámci tretieho odvolacieho dôvodu tvrdí, že Všeobecný súd porušil zásadu proporcionality a cieľ článku 10 ZFEÚ, keď konštatoval jej zodpovednosť popri zodpovednosti jej materskej spoločnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že Všeobecný súd rozhodol, že materská spoločnosť sa priamo zúčastnila na porušení a využila svoju právomoc vykonávať kontrolu tak, aby jej dcérska spoločnosť prispievala k jej vlastnému protiprávnemu správaniu, takže dcérska spoločnosť bola zbavená akejkoľvek samostatnosti, nemôže konštatovať, že dcérska spoločnosť je zodpovedná popri svojej materskej spoločnosti, ibaže by išiel nad rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na riadne uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže.

V rámci štvrtého odvolacieho dôvodu Biogaran zastáva názor, že rozsudok je potrebné zrušiť v rozsahu, v akom potvrdzuje podstatu a spôsob výpočtu pokuty napriek zložitosti a novosti predmetnej veci a neexistencii akejkoľvek rozhodujúcej úlohy spoločnosti Biogaran.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. marca 2019 — Hamas/Rada

(Vec T-289/15) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom v rámci boja proti terorizmu — Zmrazenie finančných prostriedkov — Možnosť kvalifikovať orgán tretieho štátu ako príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP — Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo vlastníť majetok“)

(2019/C 139/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Hamas (Doha, Katar) (v zastúpení: L. Glock, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne B. Driessen a N. Rouam, neskôr B. Driessen a F. Naert, napokon B. Driessen, F. Naert a A. Sikora-Kaléda, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne F. Castillo de la Torre a R. Tricot, neskôr F. Castillo de la Torre, L. Baumgart a C. Zadra, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/521 z 26. marca 2015, ktorým sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2014/483/SZBP (Ú. v. EÚ L 82, 2015, s. 107), a jednak vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/513 z 26. marca 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 790/2014 (Ú. v. EÚ L 82, 2015, s. 1), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobcu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieťa.
2. Hamas znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie.
3. Európska komisia znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 245, 27.7.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Ateknea Solutions Catalonia/Komisia(Vec T-69/16) ⁽¹⁾

(„Rozhodcovská doložka — Zmluvy uzatvárané podľa šiesteho rámcového programu pre výskum a technologický rozvoj (2002 — 2006) — Náhrada výdavkov vynaložených žalobkyňou vrátane úrokov z omeškania — Oprávnené náklady — Zmluvná zodpovednosť“)

(2019/C 139/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt a S. Moya Izquierdo, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne L. Grønfeldt a M. Siekierzyńska, neskôr M. Siekierzyńska a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh, založený na článku 272 ZFEÚ, uložiť Komisii povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1 258 533,89 eura alebo subsidiárne sumu vo výške 1 025 845,29 eura

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Ateknea Solutions Catalonia, SA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 165, 10.5.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Drex Technologies/Rada(Vec T-414/16) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti — Právo vlastníť majetok — Prezumpcia neviny — Proporcionalita“)

(2019/C 139/41)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Drex Technologies SA (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne S. Kyriakopoulou, G. Étienne a A. Vitro, neskôr S. Kyriakopoulou, A. Vitro a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125) spolu s nasledujúcimi aktmi prijatými na jeho vykonanie, ďalej rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 139, 2017, s. 62) a rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 131, 2018, s. 16), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Drex Technologies SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.*

(¹) Ú. v. EÚ C 364, 3.10.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Almashreq Investment Fund/Rada

(Vec T-415/16) (¹)

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti — Právo vlastníť majetok — Prezumpcia neviny — Proporcionalita“)

(2019/C 139/42)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Almashreq Investment Fund (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne S. Kyriakopoulou, G. Étienne a A. Vitro, neskôr S. Kyriakopoulou, A. Vitro a napokon S. Kyriakopoulou, A. Vitro a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125) spolu s nasledujúcimi aktmi prijatými na jeho vykonanie, ďalej rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 139, 2017, s. 62) a rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 131, 2018, s. 16), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Almashreq Investment Fund znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.*

(¹) Ú. v. EÚ C 364, 3.10.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Souruh/Rada

(Vec T-440/16) (¹)

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii — Zmrazenie finančných prostriedkov — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Povinnosť odôvodnenia — Nesprávne posúdenie — Právo na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti — Právo vlastníť majetok — Prezumpcia nevinny — Proporcionalita“)

(2019/C 139/43)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Souruh SA (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, avocát)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne S. Kyriakopoulou, G. Étienne a A. Vitro, neskôr S. Kyriakopoulou, A. Vitro a napokon S. Kyriakopoulou, A. Vitro a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125) spolu s nasledujúcimi aktmi prijatými na jeho vykonanie, ďalej rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/917 z 29. mája 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 139, 2017, s. 62) a rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 131, 2018, s. 16), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Souruh SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.*

(¹) Ú. v. EÚ C 364, 3.10.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. februára 2019 — Fútbol Club Barcelona/Komisia(Vec T-865/16) ⁽¹⁾

(„Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá španielskymi orgánmi v prospech určitých profesionálnych futbalových klubov — Preferenčná sadzba zdanenia na príjmy uplatnená na kluby, ktorým je umožnené využiť štatút neziskovej organizácie — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Sloboda usadiť sa — Výhoda“)

(2019/C 139/44)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: pôvodne J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco a C. Iglesias Megías, neskôr J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Luengo, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Španielske kráľovstvo (v zastúpení pôvodne A. Gavela Llopis a J. García-Valdecasas Dorrego, neskôr A. Gavela Llopis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ a požadujúci zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/2391 zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktoré implementovalo Španielsko v prospech niektorých futbalových klubov (Ú. v. EÚ L 357, 2016, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2391 zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktoré implementovalo Španielsko v prospech niektorých futbalových klubov, sa zrušuje.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Fútbol Club Barcelona.
3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 30, 30.1.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Pethke/EUIPO(Vec T-169/17) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Úradníci — Pridelenie — Preradenie vedúceho oddelenia na pracovné miesto hlavného administrátora — Článok 7 ods. 1 služobného poriadku — Záujem služby — Rovnocennosť pracovných miest — Diskriminácia na základe pohlavia — Proporcionalita — Žaloba o náhradu škody — Neprípustnosť — Nedodržanie konania pred podaním žaloby“)

(2019/C 139/45)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Ralph Pethke (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošičtė, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci B. Wagenbauer, avocata)

Predmet veci

Návrh podla článku 270 ZFEÚ po prvé na zrušenie rozhodnutia výkonného riaditeľa EUIPO zo 17. októbra 2016, ktorým sa menı prıdelenie žalobcu na pracovné miesto riaditeľa „prevádzkového“ oddelenia na prıdelenie na pracovné miesto v „monitorovacom“ centre EUIPO a po druhé na náhradu škody, ktorá žalobcovi údajne vznikla

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamıeta.*
2. *Ralph Pethke znasa svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil rad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).*

(¹) . v. EÚ C 151, 15.5.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Yellow Window/EIGE

(Vec T-439/17) (¹)

(„Verejné zákazky na služby — Verejné obstarávanie — Poskytovanie služieb na vykonanie štúdie o mrzačení ženských pohlavných orgánov — Zamietnutie ponuky uchádzača — Povinnosť odôvodnenia — Súlad medzi komentármi a ıselnym hodnotenım — Mimozmluvná zodpovednosť“)

(2019/C 139/46)

Jazyk konania: angličtina

uastnıci konania

Žalobkyňa: Yellow Window (Antverpy, Belgicko) (v zastúpenı: M. Velardo, advokát)

Žalovaný: Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (v zastúpenı: V. Ost a M. Vanderstraeten, advokáti)

Predmet veci

Po prvé návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia EIGE z 8. mája 2017 o zamietnutı ponuky, ktorú žalobkyňa predložila v rámci verejného obstarávania EIGE/2017/OPER/04, ako aj rozhodnutı o posudenı ponuky predloženej spoločnosťou Y ako úspešnej a o zadanı tejto zákazky tejto spoločnosti, po druhé návrh založený na článku 268 ZFEÚ a smerujúci k dosiahnutiu náhrady škody spôsobenej v dôsledku týchto rozhodnutı a po tretie subsidiárne žiadosť o kompenzaciu z dôvodu nezrovnalostı spôsobenej v rámci zadanı tejto zákazky

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskeho inštitútu pre rodovú rovnosť (EIGE) z 8. mája 2017 o zamietnutí ponuky, ktorú predložila Yellow Window NV v rámci verejného obstarávania EIGE/2017/OPER/04, ako aj rozhodnutia z 8. mája 2017 o posúdení ponuky predloženej spoločnosťou Y v rámci tohto obstarávania ako úspešnej a o zadaní tejto zákazky tejto spoločnosti sa zrušujú.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. Yellow Window znáša 25 % svojich trov konania a EIGE znáša svoje vlastné trovy konania, pričom je povinný nahradiť 75 % trov konania, ktoré vynaložila Yellow Window.

(¹) Ú. v. EÚ C 338, 9.10.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Eurosupport — Fineurop support/EIGE

(Vec T-450/17) (¹)

(„Verejné zákazky na služby — Verejné obstarávanie — Poskytovanie služieb na vykonanie štúdie o mrzačení ženských pohlavných orgánov — Zamietnutie ponuky uchádzača — Povinnosť odôvodnenia — Súlad medzi komentármi a číselným hodnotením — Mimozmluvná zodpovednosť“)

(2019/C 139/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Eurosupport — Fineurop support Srl (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Velardo, advokát)

Žalovaný: Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (v zastúpení: V. Ost a M. Vanderstraeten, advokáti)

Predmet veci

Po prvé návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia EIGE z 8. mája 2017 o zamietnutí ponuky, ktorú žalobkyňa predložila v rámci verejného obstarávania EIGE/2017/OPER/04, ako aj rozhodnutí o posúdení ponuky predloženej spoločnosťou Y ako úspešnej a o zadaní tejto zákazky tejto spoločnosti, po druhé návrh založený na článku 268 ZFEÚ a smerujúci k dosiahnutiu náhrady škody spôsobenej v dôsledku týchto rozhodnutí a po tretie subsidiárne žiadosť o kompenzáciu z dôvodu nezrovnalostí spôsobených v rámci zadania tejto zákazky

Výrok rozsudku

1. Konanie o rozhodnutiach Európskeho inštitútu pre rodovú rovnosť (EIGE) z 8. mája 2017 o posúdení ponuky predloženej spoločnosťou Y v rámci verejného obstarávania EIGE/2017/OPER/04 ako úspešnej a o zadaní tejto zákazky tejto spoločnosti sa zastavuje.

2. Rozhodnutie EIGE z 8. mája 2017 o zamietnutí ponuky, ktorú predložila Eurosupport — Fineurop support Srl v rámci tohto verejného obstarávania sa zrušuje.
3. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
4. Eurosupport — Fineurop support znáša 25 % svojich trov konania a EIGE znáša svoje vlastné trovy konania, pričom je povinný nahradiť 75 % trov konania, ktoré vynaložila Eurosupport — Fineurop support.

(¹) Ú. v. EÚ C 357, 23.10.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27.februára 2019 — Aytekin/EUIPO — Dienne Salotti (Dienne)

(Vec T-107/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Dienne — Staršia obrazová ochranná známka Európskej únie ENNE — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 139/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Erkan Aytekin (Ankara, Turecko) (v zastúpení: V. Martín Santos, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a G. Sakalaite-Orlovskiene, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Dienne Salotti SRL (Altamura, Taliansko) (v zastúpení: D. Russo, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 15. decembra 2017 (vec R 1444/2017-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi pánom Aytekinom a spoločnosťou Dienne Salotti

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Erkan Aytekin znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v tomto konaní Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a spoločnosti Dienne Salotti Srl.

(¹) Ú. v. EÚ C 134, 16.4.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Pozza/Parlament(Vec T-216/18) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Úradníci — Odmena — Príspevok na expatriáciu — Podmienky stanovené v článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku — Miesto hlavného výkonu práce — Medziinštitucionálne preloženie — Rozhodnutie viac nepriznať príspevok na expatriáciu — Právomoc — Legitímna dôvera“)

(2019/C 139/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Geoffray Pozza (Waldbillig, Luxembursko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: J. Van Pottelberge a M. Windisch, splnomocnený zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia z 8. júna 2017, ktorým Parlament rozhodol viac nepriznať žalobcovi príspevok na expatriáciu od jeho nástupu do funkcie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Pán Geoffray Pozza je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 211, 18.6.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 — Meblo Trade/EUIPO — Meblo Int (MEBLO)(Vec T-263/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie MEBLO — Riadne používanie ochrannej známky — Článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Dôkaz o riadnom používaní“)

(2019/C 139/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Meblo Trade d.o.o. (Záhreb, Chorvátsko) (v zastúpení: A. Ivanova, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Markakis a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovinsko) (v zastúpení: A. Plesničar, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 27. februára 2018 (vec R 883/2017-4) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Meblo Trade a Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zrušuje.
2. Meblo Trade d.o.o. je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. marca 2019 — Serenity Pharmaceuticals/EUIPO — Gebro Holding (NOCUVANT)

(Vec T-321/18) (¹)

(„Ochranná zámka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie NOCUVANT — Skoršie slovné ochranné známky NOCUTIL — Dôkaz o riadnom používaní — Článok 47 ods. 2 nariadenie (EÚ) 2017/1001 — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámenny — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001“)

(2019/C 139/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Serenity Pharmaceuticals LLC (Milford, Pensylvánia, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Day, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošūtė a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Gebro Holding GmbH (Fieberbrunn, Rakúsko) (v zastúpení: M. Konzett, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 8. marca 2018 (vec R 584/2017-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Gebro Holding a Allergan, Inc.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Serenity Pharmaceuticals LLC je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 240, 9.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Lotte/EUIPO — Générale Biscuit Glico France (PEPERO original)

(Vec T-459/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie PEPERO original — Staršia národná trojrozmerná ochranná známka — Tvar podlhovastej sušienky s časti pokrytej čokoládovou polevou — Vyhlásenie neplatnosti — Článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001 — Riadne používanie staršej ochrannej známky — Staršia ochranná známka pozostávajúca z tvaru výrobku — Používanie ako ochrannej známky — Neexistencia zmeny v rozlišovacej spôsobilosti“)

(2019/C 139/52)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Lotte Corp. (Soul, Južná Kórea) (v zastúpení: G. Ringeisen, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Francúzsko) (v zastúpení: A. Lecomte, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 11. mája 2018 (vec R 913/2017-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Générale Biscuit Glico France a Lotte

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Lotte Corp. je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 364, 8.10.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Miserini Johansson/EIB(Vec T-870/16) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Zamestnanci EIB — Predĺžovaná alebo opakovaná neprítomnosť v práci z dôvodu choroby alebo úrazu, pričom nejde o chorobu z povolania ani o pracovný úraz — Zníženie odmeny po dvanástich mesiacoch neprítomnosti v práci — Článok 33 Poriadku zamestnancov EIB — Konanie o uznaní choroby za chorobu z povolania“)

(2019/C 139/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Virna Miserini Johansson (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. Senes, avocat)

Žalovaná: Európska investičná banka (v zastúpení: T. Gilliams, G. Faedo a K. Carr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Currall a B. Wägenbaur, avocats)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 270 ZFEÚ a článku 50a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie v prvom rade na zrušenie rozhodnutia EIB z 25. januára 2016 a na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy súvisiacej s týmto rozhodnutím, a subsidiárne len na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy požadovanú v prvom rade, ako aj na preplatenie výdavkov súvisiacich so zdravotnými problémami vzniknutými v dôsledku veľkého stresu, ktorému bola žalobkyňa vystavená, a ktoré nie sú preplácané zo zdravotného poistenia EIB

Výrok

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Virna Miserini Johansson je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 86, 20.3.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Sports Group Denmark/EUIPO — K&L (WHISTLER)(Vec T-836/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Späťvzatie námietky Zastavenie konania“)

(2019/C 139/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Dánsko) (v zastúpení: E. Skovbo, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 18. októbra 2017 (vec R 311/2017-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami K&L a Sports Group Denmark

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Sports Group Denmark A/S je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 63, 19.2.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — PAN Europe/Komisia

(Vec T-25/18) (¹)

(Prístup k dokumentom — Naradenie (ES) č. 1049/2001 — Nariadenie (ES) č. 1367/2006 — Dokumenty týkajúce sa endokrinných disruptorov — Zrušenie rozhodnutia o zamietnutí prístupu — Zverejnenie po podaní žaloby — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania)

(2019/C 139/55)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pesticide Action Network Europe (Pan Europe) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: B. Kloostra, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Buchet, I. Naglis a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 7604 final z 9. novembra 2017, ktorým bol odopretý prístup týkajúci sa endokrinných disruptorov

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 19.3.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Région de Bruxelles-Capitale/Komisia

(Vec T-178/18) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Prípravky na ochranu rastlín — Účinná látka glyfozát — Obnovenie zápisu do prílohy vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 540/2011 — Nedostatok priamej dotknutosti — Nepripustnosť“)

(2019/C 139/56)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Région de Bruxelles-Capitale (v zastúpení: A. Bailleux a B. Magarinos Rey, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, A. Lewis, I. Naglis a G. Koleva, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2017/2324 z 12. decembra 2017, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh obnovuje schválenie účinnej látky glyfozát a ktorým sa mení príloha k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 540/2011 (Ú. v. EÚ L 333, 2017, s. 10)

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.
2. Konanie o návrhoch na vstup do konania ako vedľajší účastníci Justice Pesticides, Région wallonne, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Health & Environment Alliance (HEAL), Nature & Progrès Belgique (Nature & Progrès), SomeOfUs, WeMove Europe (WeMove.EU), Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Helm AG, Barclay Chemicals Manufacturing Ltd, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh TKI D.O.O. a Albaugh UK Ltd sa zastavuje.

3. *Région de Bruxelles-Capitale znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskej komisie.*
4. *Région de Bruxelles-Capitale, Commission, Justice Pesticides, Région wallonne, PAN Europe, HEAL, Nature & Progrès, SomeOfUs, WeMove.EU, Monsanto Europe, Monsanto Company, Helm, Barclay Chemicals Manufacturing, Albaugh Europe, Albaugh TKI D.O.O. a Albaugh UK znášajú každý vlastné trovy konania súvisiace s návrhom na vstup do konania ako vedľajší účastníci.*

(¹) Ú. v. EÚ C 190, 4.6.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — Gollnisch/Parlament

(Vec T-375/18) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť a náhradu škody — Inštitucionálne právo — Európsky parlament — Práce delegácie mimo územia Únie — Rozhodnutie predsedu delegácie pre vzťahy s Japonskom — Zoznam osôb oprávnených zúčastniť sa medziparlamentného stretnutia v Japonsku, na ktorom nie je uvedené meno žalobcu — Lehota na podanie žaloby — Omeškanie — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Nesplnenie formálnych požiadaviek — Nepripustnosť“)

(2019/C 139/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francúzsko) (v zastúpení: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: C. Burgos a S. Alonso de León, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane návrh založený na článku 263 ZFEÚ, ktorého predmetom je hlavne zrušenie rozhodnutia predsedu delegácie pre vzťahy s Japonskom z 20. marca 2018, ktorým sa vytvára zoznam osôb oprávnených zúčastniť sa medziparlamentného stretnutia v Japonsku, a subsidiárne, zrušenie dvoch implicitných rozhodnutí o zamietnutí, a na druhej strane, návrh založený na článku 268 ZFEÚ, ktorého predmetom je získanie náhrady škody, ktorá žalobcovi údajne vznikla v dôsledku tohto aktu

Výrok

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Bruno Gollnisch znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Európsky parlament.*

(¹) Ú. v. EÚ C 364, 8.10.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — SFIE-PE/Parlament

(Vec T-401/18) ⁽¹⁾

(„*Žaloba o neplatnosť — Inštitucionálne právo — Štrajk tlmočníkov — Opatrenia prijaté Európskym parlamentom nariaďujúce tlmočnikom výkon pracovných povinností — Akt, proti ktorému nemožno podať žalobu — Nedostatok osobnej dotknutosti — Neprípustnosť*“)

(2019/C 139/58)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: O. Caisou-Rousseau a E. Taneva, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 263 a 268 ZFEÚ, jednak na zrušenie rozhodnutia generálneho riaditeľa Parlamentu pre personál z 2. júla 2018 o zabezpečení tlmočníkov na 3. júla 2018, ako aj na zrušenie nadväzujúcich rozhodnutí generálneho riaditeľa Parlamentu pre personál o zabezpečení tlmočníkov na 4., 5., 10. a 11. júla 2018, a jednak nato, aby bol Parlament zaviazaný na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej týmito rozhodnutiami vyhodnotenú *ex aequo et bono* na sumu 10 000 eur

Výrok

1. *Žaloba sa zamieta ako neprípustná.*
2. *O návrhu Rady Európskej únie na vstup vedľajšieho účastníka do konania netreba rozhodnúť.*
3. *Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE) sa ukladá povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o nariadenie predbežného opatrenia, s výnimkou trov konania súvisiacich s návrhom Rady na vstup do konania ako vedľajší účastník.*
4. *SFIE-PE, Európsky parlament a Rada znášajú svoje vlastné trovy konania súvisiace s návrhom Rady na vstup do konania ako vedľajší účastník.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 364, 8.10.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 28. februára 2019 — eSlovensko/Komisia

(Vec T-460/18) ⁽¹⁾

(„*Žaloba o neplatnosť — Verejné zákazky — Započítanie pohľadávok — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania*“)

(2019/C 139/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovensko) (v zastúpení: B. Fridrich, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: O. Verheecke, J. Estrada de Solà a F. van den Berghe, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia obsiahnutého v liste Komisie z 22. júna 2018, ktorým sa navrhuje vymáhanie sumy 229 711,16 eura formou započítania platby, ktorú mala poskytnúť Výkonná agentúra pre inovácie a siete (INEA) žalobkyni, voči pohľadávke Komisie za spoločnosť eSlovensko

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — ND (*) a OE (*)/Komisia

(Vec T-581/18) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Údajná diskriminácia medzi úradníkmi Európskej únie a inými vnútroštátnymi obyvateľmi, pokiaľ ide o spôsob výpočtu čistej odmeny, ktorá je rozhodujúca pre určenie sadzieb niektorých dávok sociálneho zabezpečenia — Koordínácia systémov sociálneho zabezpečenia — Odloženie sťažnosti — Nezačatie konania o nesplnení povinnosti — Neprípustnosť“)

(2019/C 139/60)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: ND (*) a OE (*) (v zastúpení: A. Bove, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: D. Martin, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh na základe 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia, ktoré je súčasťou listu Komisie z 27. júla 2018 a ktoré bolo žalobcom oznámené 30. júla 2018, o odložení ich sťažnosti podanej proti mestu Luxemburg, Luxemburskému veľkovojsvodstvu a Cour administrative de Luxembourg (Správny súd Luxemburg)

(*) Údaje odstránené alebo vymazané v rámci zaistenia ochrany osobných dát a/alebo dôvernosti.

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. ND (*) a OE (*) sú povinní nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 408, 12.11.2018.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 5. februára 2019 — Trifolio-M a i./EFSA

(Vec T-675/18 R)

(„Návrh na nariadenie predbežného opatrenia — Prípravky na ochranu rastlín — Preskúmanie schválenia účinnej látky azadirachtín — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie — Neexistencia fumus boni iuris“)

(2019/C 139/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Nemecko), Oxon Italia SpA (Miláno, Taliansko), Mitsui AgriScience International SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: C. Mereu a S. Englebert, advokáti)

Žalovaný: Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (v zastúpení: D. Detken a S. Gabbi, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Raes, advokát)

Predmet veci

Návrh na základe článkov 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia výkonného riaditeľa Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín z 11. septembra 2018 týkajúceho sa žiadostí o dôverné zaobchádzanie so závermi kolegiálneho preskúmania posúdenia rizík spojených s účinnou látkou azadirachtín používanej ako pesticíd (EFSA1LA1DEC/1977743/2018)

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.
2. Uznesenie z 20. novembra 2018, Trifolio-M a i./EFSA (T-675/18 R) sa zrušuje.
3. Každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

(*) Údaje odstránené alebo vymazané v rámci zaistenia ochrany osobných dát a/alebo dôvernosti.

Žaloba podaná 30. januára 2019 — Cham Holding a Bena Properties/Rada

(Vec T-55/19)

(2019/C 139/62)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyne: Cham Holding Co. SA (Damask, Sýria) a Bena Properties Co. SA (Damask) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobkyň je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť ujmu, ktorá bola spôsobená žalobkyniam, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- subsidiárne nariadil vymenovanie znalca s cieľom zistiť celkový rozsah ujmy, ktorá bola spôsobená žalobkyniam,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobkyniam, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobkyň vlastníť majetok a právo na rešpektovanie ich dobrej povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bolo, že žalobkyniam bola spôsobená značná ujma, a to jednak nemajetková ujma spočívajúca v poškodení ich dobrej povesti a jednak majetková ujma spočívajúca v prerušení ich zmluvných vzťahov, strate materiálu a strate príjmov, pričom v prípade tejto značnej ujmy majú žalobkyne nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 30. januára 2019 — Syriatel Mobile Telecom/Rada

(Vec T-56/19)

(2019/C 139/63)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobkyne je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť ujmu, ktorá bola spôsobená žalobkyňou, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- subsidiárne nariadil vymenovanie znalca s cieľom zistiť celkový rozsah ujmy, ktorá bola spôsobená žalobkyňou,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobkyňou, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobkyne vlastniť majetok a právo na rešpektovanie jej dobrej povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bolo, že žalobkyňa bola spôsobená značná ujma, a to jednak nemajetkovú ujmu spočívajúcu v poškodení jej dobrej povesti a jednak majetkovú ujmu spočívajúcu v prerušení jej zmluvných vzťahov, strate materiálu a strate príjmov, pričom v prípade tejto značnej ujmy má žalobkyňa nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 31. januára 2019 — Makhoul/Rada

(Vec T-57/19)

(2019/C 139/64)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Rami Makhoul (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobcu je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť všetku ujmu, ktorá bola spôsobená žalobcovi, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobcovi, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobcu vlastníť majetok a právo na rešpektovanie jeho dobrej povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bolo, že žalobcovi bola spôsobená značná ujma, a to jednak nemajetková ujma spočívajúca v poškodení jeho dobrej povesti a jednak majetková ujma spočívajúca v prerušení jeho zmluvných vzťahov, strate materiálu a strate príjmov, pričom v prípade tejto značnej ujmy má žalobca nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 31. januára 2019 — Othman/Rada

(Vec T-58/19)

(2019/C 139/65)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Razan Othman (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobkyne je prípustná a dôvodná,

- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť všetku ujmu, ktorá bola spôsobená žalobkyni, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobkyni, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobkyne vlastníť majetok a právo na rešpektovanie jej dobrej povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bolo, že žalobkyni bola spôsobená značná ujma, a to jednak nemajetková ujma spočívajúca v poškodení jej dobrej povesti a jednak majetková ujma spočívajúca v prerušení jej zmluvných vzťahov, strate materiálu a strate príjmov, pričom v prípade tejto značnej ujmy má žalobkyňa nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 31. januára 2019 — Makhlouf/Rada

(Vec T-59/19)

(2019/C 139/66)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Ehab Makhlouf (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobcu je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť všetku ujmu, ktorá bola spôsobená žalobcovi, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobcovi, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobcu vlastníť majetok a právo na rešpektovanie jeho dobrej povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bola značná nemajetková ujma spočívajúca v poškodení žalobcovej dobrej povesti, ktorá mu bola spôsobená v nadväznosti na zaradenie jeho mena na sankčné zoznamy a v prípade ktorej má nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 3. februára 2019 — Drex Technologies/Rada

(Vec T-61/19)

(2019/C 139/67)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Drex Technologies SA (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobkyne je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť ujmu, ktorá bola spôsobená žalobkyňou, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- subsidiárne nariadil vymenovanie znalca s cieľom zistiť celkový rozsah ujmy, ktorá bola spôsobená žalobkyňou,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobkyňou, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobkyne vlastníť majetok a právo na rešpektovanie jej dobrej

povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bolo, že žalobkyni bola spôsobená značná ujma, a to jednak nemajetková ujma spočívajúca v poškodení jej dobrej povesti a jednak majetková ujma spočívajúca v prerušení jej zmluvných vzťahov, strate materiálu a strate príjmov, pričom v prípade tejto značnej ujmy má žalobkyňa nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 3. februára 2019 — Almashreq Investment Fund/Rada

(Vec T-62/19)

(2019/C 139/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Almashreq Investment Fund (Damask, Sýria) (v zastúpení: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žaloba žalobkyne je prípustná a dôvodná,
- v dôsledku toho uložil Európskej únii povinnosť nahradiť ujmu, ktorá bola spôsobená žalobkyni, a to v sume, ktorú primerane stanoví Všeobecný súd,
- subsidiárne nariadil vymenovanie znalca s cieľom zistiť celkový rozsah ujmy, ktorá bola spôsobená žalobkyni,
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden hlavný žalobný dôvod a jeden subsidiárny žalobný dôvod, ktoré sú založené na ujme spôsobenej žalobkyni, za ktorú nesie zodpovednosť Rada Európskej únie.

Hlavný žalobný dôvod je založený na tom, že sporné reštriktívne opatrenia, a to rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/778 z 28. mája 2018, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ďalšie akty na jeho vykonanie, sú protiprávne. Po prvé tieto akty porušujú povinnosť odôvodnenia, tak ako je stanovená v článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a po druhé porušujú právo žalobkyne vlastníť majetok a právo na rešpektovanie jej dobrej povesti. Priamym dôsledkom tohto porušenia bolo, že žalobkyni bola spôsobená značná ujma, a to jednak nemajetková ujma spočívajúca v poškodení jej dobrej povesti a jednak majetková ujma spočívajúca v prerušení jej zmluvných vzťahov, strate materiálu a strate príjmov, pričom v prípade tejto značnej ujmy má žalobkyňa nárok na jej náhradu.

Subsidiárny žalobný dôvod je založený na existencii režimu objektívnej zodpovednosti Európskej únie.

Žaloba podaná 5. februára 2019 — CRIA a CCCMC/Komisia

(Vec T-72/19)

(2019/C 139/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: China Rubber Industry Association (CRIA) (Peking, Čína) a China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1690 z 9. novembra 2018, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých pneumatík, nových alebo protektorovaných, z kaučuku, druhu používaného na autobusy alebo nákladné automobily, s indexom zaťaženia presahujúcim 121, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/1579, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých pneumatík, nových alebo protektorovaných, z kaučuku, druhu používaného na autobusy alebo nákladné automobily, s indexom zaťaženia presahujúcim 121, s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/163, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyň a ich príslušných členov, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že tým, že sa vykonala analýza spôsobenej ujmy na základe „vážených“ údajov vybraných spoločností, napadnuté nariadenie porušuje článok 2 písm. d), článok 8 ods. 1, 4 a 7 a článok 27 (v spojení s článkom 10 ods. 6) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 („základné antisubvenčné nariadenie“) ⁽¹⁾. Aj keby sa pripustilo, že váženie je povolené, bolo vykonané spôsobom, ktorý porušuje článok 8 ods. 1, 2 a 4 a článok 15 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že zahrnutie protektorovaných pneumatík neposkytuje Komisii základ pre logický posun v jej preskúmaní, a tým došlo k porušeniu článku 2 písm. d), článku 8 ods. 1, 4 a 5 a článku 9 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia. Analýza ujmy a príčinnej súvislosti, ktorá nezohľadňuje rozdelenie na nové a protektorované pneumatiky, nespočíva na pozitívnych dôkazoch a nepredstavuje objektívne preskúmanie, čím došlo k porušeniu článku 8 ods. 1, 4 a 5 základného antisubvenčného nariadenia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že posúdenie účinkov na ceny (cenové podhodnotenie a predaj pod cenu) a určenie úrovne pre odstránenie ujmy porušujú článok 8 ods. 1 a 2 a článok 15 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia, keďže nezohľadňujú výrazne vyššie kilometrové náklady na nové pneumatiky v porovnaní s nákladmi na protektorované pneumatiky a zakladajú sa na výpočte vytvorených vývozných cien.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že nekonzistencia, nesúlad a neexistencia pozitívnych a/alebo objektívnych dôkazov na podporu analýzy príčinnej súvislosti porušujú článok 8 ods. 1 a 5 základného antisubvenčného nariadenia. Okrem toho napadnuté nariadenie neskúma iné známe faktory, aby sa zabezpečilo, že sa ujma spôsobená týmito inými faktormi nepripíše dumpingovým dovozom v rozpore s článkom 8 ods. 1 a 6 základného antisubvenčného nariadenia.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila právo žalobkyň na obranu, ako aj článok 11 ods. 7, článok 29 ods. 1 až 3 a článok 30 ods. 2 a 4 základného antisubvenčného nariadenia tým, že nezverejnila údaje relevantné pre určenie ujmy a dumpingu a nespřístupnila ich žalobkyniam.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že úroveň antidumpingových cieľ porušuje príslušné ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 („základné antidumpingové nariadenie“) ⁽²⁾ a článok 2 ods. 10 písm. b) a článok 2 ods. 7 písm. a) základného antidumpingového nariadenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 55).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).

Žaloba podaná 12. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (We IntelliGence the World)

(Vec T-84/19)

(2019/C 139/70)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „We IntelliGence the World“ — prihláška č. 15 225 246

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1062/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 15. februára 2019 — Broughton/Eurojust

(Vec T-87/19)

(2019/C 139/71)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Jon Broughton (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: D.C. Coppens, advocaat)

Žalovaný: Eurojust

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutia Eurojust 62/2018/AD z 20. novembra 2018, AD 2018-26 a AD 2018-27 zo 4. mája 2018, ako aj rozhodnutie zo 4. mája 2018, ktorým sa vymáha plnenie poskytnuté bez právneho dôvodu,

- určil, že francúzštinu treba považovať za jeho druhý jazyk a holandčinu za jeho tretí jazyk,
- určil, že vrátenie požadované od žalobcu je protiprávne, zrušil ho a nariadil, aby mu boli vyplatené sumy, ktoré Eurojust zadržal,
- nariadil, aby Eurojust žalobcu uviedol opäť do právneho postavenia, v ktorom sa nachádzal pred prijatím napadnutých rozhodnutí,
- uložil Eurojust povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, týkajúci sa všetkých napadnutých rozhodnutí, je založený na skutočnosti, že:

- vyšetrowanie nebolo vedené objektívne, ani svedomito,
- skutočnosti, na ktorých je rozhodnutie založené, neboli zistené na základe svedomitého a nezávislého vyšetrowania,
- rozhodnutiu chýba skutkový základ,
- sa dostatočne nezohľadnili záujmy žalobcu z dôvodu porušenia zásady rovnosti zbraní.

2. Druhý žalobný dôvod, týkajúci sa rozhodnutí AD 2018-26 a AD 2018-27, je založený na skutočnosti, že rozhodnutiam chýba skutkový základ:

- skutočnosti, z ktorých rozhodnutie vychádza, nemôžu byť základom uvedených rozhodnutí,
- skutočnosti boli zistené nepresne,
- dôkazy boli posúdené nepresne.

3. Tretí žalobný dôvod, týkajúci sa rozhodnutia o vymáhaní, je založený na skutočnosti, že:

- rozhodnutiu chýba skutkový základ,
- rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené.

**Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International
(currencymachineassistant)**

(Vec T-88/19)

(2019/C 139/72)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „currencymachineassistant“ — prihláška č. 15 225 071

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1059/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (robodealer)

(Vec T-89/19)

(2019/C 139/73)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „robodealer“ — prihláška č. 15 225 212

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1058/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
 - porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
 - porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
 - porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (currencyassistant)**(Vec T-90/19)**

(2019/C 139/74)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „currencyassistant“ — prihláška č. 15 224 876

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1057/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,

- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

**Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International
(tradingcurrencyassistant)**

(Vec T-91/19)

(2019/C 139/75)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „tradingcurrencyassistant“ — prihláška č. 15 225 238

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1056/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (CKPL)**(Vec T-92/19)**

(2019/C 139/76)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa pred Všeobecným súdom*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie „CKPL“ — prihláška č. 15 368 897*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1060/2018-2**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (AI moneypersonalassistant)**(Vec T-93/19)**

(2019/C 139/77)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa pred Všeobecným súdom*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie „AI moneypersonalassistant“ — prihláška č. 15 225 188*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1055/2018-2**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (moneyassistant)

(Vec T-94/19)

(2019/C 139/78)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie moneyassistant — prihláška č. 15 225 105

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1054/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a spoločnosti MasterCard International Incorporated povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne, a to vrátane trov konania pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

**Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (AI
currencypersonalassistant)**

(Vec T-95/19)

(2019/C 139/79)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie AI currencypersonalassistant — prihláška č. 15 225 097

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1053/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a spoločnosti MasterCard International Incorporated povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne, a to vrátane trov konania pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 14. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (CNTX Trading)

(Vec T-96/19)

(2019/C 139/80)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CNTX Trading — prihláška č. 15 368 939

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 986/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a spoločnosti MasterCard International Incorporated povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne, a to vrátane trov konania pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (Aidealer)

(Vec T-97/19)

(2019/C 139/81)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie „Aldealer“ — prihláška č. 15 216 765

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1063/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a MasterCard International Inc. povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, vrátane trov konania vynaložených v konaní pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnakého zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 13. februára 2019 — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (CNTX)**(Vec T-98/19)**

(2019/C 139/82)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poľsko) (v zastúpení: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: MasterCard International, Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CNTX — prihláška č. 15 368 954

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 1064/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a spoločnosti MasterCard International Incorporated povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne, a to vrátane trov konania pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 71 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430, v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v spojení s článkom 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie,
- porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. februára 2019 — L. Oliva Torras/EUIPO — Mecánica del Frío (Spriahadlá pre vozidlá)**(Vec T-100/19)**

(2019/C 139/83)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Španielsko) (v zastúpení: E. Sugrañes Coca, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Mecánica del Frío, SL (Cornellá de Llobregat, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľka sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva (Spriahadlá pre vozidlá) – dizajn Spoločenstva č. 2217 588-0001

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 19/11/2018 vo veci R 1397/2017-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v súvislosti s neplatnosťou: potvrdil závery odvolacieho senátu v tejto otázke a považoval konanie o neplatnosti za začaté z dôvodu neplatnosti dizajnu Spoločenstva v súvislosti z hľadiska všetkých článkov 4 až 9 nariadenia č. 6/2002, „Podmienky ochrany“,
- v súvislosti s prednostným zápisom, z ktorého vychádzajú tvrdenia o nedostatku novosti a individuálnej povahy: vzhľadom na to, že porovnanie vykonané zrušovacím oddelením a odvolacím senátom len na základe obrázku A (vizualizácia z katalógu) je nesprávne, žalobkyňa navrhuje vykonanie porovnania, pri ktorom sa zohľadňujú všetky predložené dôkazy a osobitné okolnosti tejto veci,
- v súvislosti s vecou samou — neexistencia novosti zapísaného dizajnu Spoločenstva: vyhlásil neho neplatnosť, keďže je takmer totožný, a preto predstavuje prakticky rovnakú nepovolenú imitáciu dizajnu, ktorý na trh uvádzajú žalobkyne. Sporný zapísaný dizajn Spoločenstva totiž nespĺňa požiadavky novosti, ktorými je podmienené získanie ochrany zápisom dizajnu Spoločenstva,
- v súvislosti s vecou samou — nedostatok individuálnej povahy dizajnu Spoločenstva: vyhlásil neplatnosť sporného dizajnu Spoločenstva pre nedostatok individuálnej povahy vo vzťahu k dizajnom, ktoré boli skôr uverejnené spoločnosťou L. Oliva Torras, S.A. vzhľadom na minimálny priestor na tvorivú slobodu, vymedzený technickou funkčnosťou dielu, ktorý sa má upevniť do určitého konkrétneho motoru vozidla, vlastnosti informovaného užívateľa a podobnosti medzi porovnávanými dielmi,

- v súvislosti s vecou samou — existencia výnimiek z ochrany zapísaného dizajnu Spoločenstva podľa článku 8 nariadenia č. 6/2002: vyhlásil neplatnosť dizajnu Spoločenstva z dôvodu, že sa na tento dizajn vzťahuje zákaz stanovený v článku 8 ods. 1 a 2, keďže vzhľad dizajnu je podmienený len jeho technickou funkciou, a absolútny zákaz podľa článku 4 nariadenia č. 6/2012, keďže je súčasťou zloženého výrobku,
- v súvislosti s vecou samou — rozpor zapísaného dizajnu Spoločenstva s článkom 9 nariadenia č. 6/2002: potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu v tejto otázke,
- v súlade s článkom 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu („Všeobecné pravidlá náhrady trov konania“) rozhodol, že sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článkov 5, 6, 8 a 9 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná 19. februára 2019 — Garriga a i./Parlament

(Vec T-102/19)

(2019/C 139/84)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Salvador Garriga Polledo (Madrid, Španielsko) a 45 ďalších žalobcov (v zastúpení: A. Schmitt a A. Waisse, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- v prípade potreby, ako opatrenie na zabezpečenie priebehu konania alebo ako opatrenie na vykonanie dôkazov v danom prípade uložil Európskemu parlamentu, aby predložil stanoviská právnej služby Európskeho parlamentu, ktoré boli vydané 16. júla 2018 a 3. decembra 2018, pričom nie sú známe presné dáta, ale v každom prípade to bolo pred prijatím rozhodnutia Predsedníctva Európskeho parlamentu z 10. decembra 2018, ktorým sa menia vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ C 466, 2018, s. 8),
- zrušil vyššie uvedené rozhodnutie predsedníctva Parlamentu z 10. decembra 2018, ktorým sa menia vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu v rozsahu, v akom bol zmenený článok 76 vykonávacích pravidiel (odôvodnenia 5 a 6, článok 1 ods. 7 a článok 2 vyššie uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka článku 76 vykonávacích pravidiel), alebo pokiaľ vyššie uvedené ustanovenia nebudú považované za oddeliteľné od zvyšnej časti napadnutého aktu, zrušil vyššie uvedené rozhodnutie ako celok,
- zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci predsedníctva z hľadiska *ratione materiae*.

— pri prijímaní napadnutého aktu bol porušený Štatút poslancov Európskeho parlamentu prijatý rozhodnutím Európskeho parlamentu z 28. septembra 2005, 2005/684/ES, Euratom, (Ú. v. EÚ L 262, 2005, s. 1) (ďalej len „Štatút“). Napadnutý akt je okrem toho v rozpore s ustanoveniami článku 27 Štatútu, ktorý ukladá povinnosť zachovávať „nadobudnuté práva“ a „budúce nároky“.

— napadnutý akt ukladá novú daň zavedením zvláštneho poplatku vo výške 5 % nominálnej sumy dôchodku, hoci zavedenie dane nepatrí do právomoci úradu podľa článku 223 ods. 1 písm. 2 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení podstatných formálnych náležitostí.

— žalobcovia predsedníctvu vytkajú, že pri prijatí napadnutého aktu nedodržalo platné pravidlá uložené článkom 223 ZFEÚ.

— napadnutý akt je nedostatočne odôvodnený a porušuje tak povinnosť uviesť odôvodnenie, upravenú v článku 296 druhom odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení nadobudnutých práv a budúcich nárokov a zásady legitímneho očakávania.

— napadnutý akt porušuje nadobudnuté práva a budúce nároky vyplývajúce zo všeobecných právnych zásad aj zo Štatútu, ktorý výslovne stanovuje, že budú zachované „v plnom rozsahu“ (článok 27).

— napadnutý akt porušuje zásadu legitímnych očakávaní.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality a zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

— porušenia práv žalobcov sú neprimerané cieľom sledovaným napadnutým aktom.

— napadnutý akt treba zrušiť, lebo porušuje zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady právnej istoty a neexistencie prechodných opatrení.

— napadnutý akt porušuje zásadu právnej istoty, keďže má protiprávne retroaktívne účinky.

— napadnutý akt porušuje zásadu právnej istoty, keďže v ňom neboli prijaté prechodné opatrenia.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Mende Omalanga/Rada

(Vec T-103/19)

(2019/C 139/85)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Lambert Mende Omalanga (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillaume, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 11 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 11 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práv na obranu vrátane porušenia povinnosti odôvodnenia, ktoré by umožňovalo odôvodniť opatrenia a zaručiť účinné súdne preskúmanie, ako aj na porušení práva byť vypočutý.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o účasť žalobcu na konaniach, ktoré bránia dohode a pokojnému riešeniu s cieľom uskutočniť voľby v Konžskej demokratickej republike.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na súkromie a zásady proporcionality.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na neuplatniteľnosti ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Rady 2010/788/SZBP z 20. decembra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Konžskej demokratickej republike a o zrušení spoločnej pozície 2008/369/SZBP (Ú. v. EÚ L 336, 2010, s. 30) a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 1183/2005 z 18. júla 2005, ktorým sa zavádzajú určité osobitné reštriktívne opatrenia namierené proti osobám, ktoré porušujú zbrojné embargo voči Konžskej demokratickej republike (Ú. v. EÚ L 193, 2005, s. 1). V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že právne kritérium, ktoré je definované v týchto článkoch a na ktorom sa zakladá zápis mena žalobcu do dotknutých zoznamov, porušuje zásadu predvídateľnosti právnych aktov Únie a zásadu proporcionality v tom, že zveruje Rade svojvoľnú diskrečnú právomoc.

Žaloba podaná 19. februára 2019 — Dermavita/EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Vec T-104/19)

(2019/C 139/86)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Dermavita Co. Ltd (Bejrút, Libanon) (v zastúpení: G. Paricheva, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie JUVÉDERM — ochranná známka Európskej únie č. 5 807 169

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. decembra 2018 vo veci R 2630/2017-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou vo všetkých fázach konania o zrušení a odvolaní, vrátane trov tohto konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Wisniewski (Vyobrazenie vzoru šachovnice)

(vec T 105/19)

(2019/C 139/87)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Louis Vuitton Malletier (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, N. Parrotta a F. Rossi, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Norbert Wisniewski (Varšava, Poľsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Sporná ochranná známka: medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu pre obrazovú ochrannú známku zobrazujúcu vzor šachovnice — medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 2 829 851

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. novembra 2018 vo veci R 274/2017-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy tohto konania žalobkyne,
- uložil Norbertovi Wisniewskemu povinnosť nahradiť trovy tohto konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 59 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — ACRE/Parlament

(Vec T-107/19)

(2019/C 139/88)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alliance of Conservatives and Reformists in Europe (ACRE) (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: E. Plasschaert a E. Montens, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu z 10. decembra 2018 obsiahnuté v liste z 12. decembra 2018, na ktorom je uvedený odkaz D202862, o konečnom grante žalobcu na rok 2017, v rozsahu, v akom:
 - reklasifikuje sumu týkajúcu sa „Prieskumu o postojoch k menšinovým skupinám Spojeného kráľovstva v EÚ“, konkrétne 108 985,58 eura, ako neoprávnené výdavky, ktoré sa majú nahradiť na základe údajného nedodržania článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 zo 4. novembra 2003 ⁽¹⁾,
 - reklasifikuje sumu týkajúcu sa „Konferencie o obchodnom partnerstve Spojeného kráľovstva“, konkrétne 122 295,10 eura, ako neoprávnené výdavky, ktoré sa majú nahradiť na základe údajného nedodržania článku 7 nariadenia č. 200/2003,
 - reklasifikuje sumu týkajúcu sa „Conservative International — konferencia v Miami z 26. — 27. mája 2017“, a to 249 589,17 eura, ako neoprávnené výdavky, ktoré sa majú nahradiť na základe údajného nesúladu s článkom 8 nariadenia č. 2004/2003,
 - reklasifikuje sumu týkajúcu sa „Conservative International — konferencia v Kampale z 13. — 15. júla 2017“, konkrétne 91 546,58 eura, ako neoprávnené výdavky, ktoré sa majú nahradiť na základe údajného nesúladu s článkom 8 nariadenia č. 2004/2003,
 - uvádza, že zaplatenie členského poplatku vo výške 133 043,80 eura Stranou prosperity Arménska podlieha limitu 12 000 eur na dary; a ukladá žalobcovi vrátiť uvedenému členovi rozdiel nad rámec 12 000 eur, t. j. 121 043,80 eura,
- zrušil rozhodnutie o príspevku č. FINS-2019-5 v rozsahu, v akom určuje, že celá platba Európskeho parlamentu vo výške predbežného financovania sumou 4 422 345,48 eur je podmienená tým, že skôr než 15. januára sa nahradí: i) suma 535 609,48 eura Európskemu parlamentu, (ii) akákoľvek suma neoprávnené prijatá akoukoľvek treťou stranou takouto treťou stranou, a v dôsledku toho zrušil článok 1.5.1 osobitných podmienok spojených rozhodnutím o uvedenom príspevku,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza trinásť žalobných dôvodov.

Žalobné dôvody týkajúce sa všetkých sporných aspektov rozhodnutia:

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, porušení článkov 7 a 8 rozhodnutia predsedníctva Európskeho parlamentu z 29. marca 2004, ktorým sa ustanovujú postupy na uplatnenie nariadenia č. 2004/2003, porušení článku II bodu 14.1 rozhodnutia o udelení grantu z roku 2017 a porušení práva žalobkyne na obhajobu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 ods. 3 nariadenia 2004/2003.

Žalobné dôvody týkajúce sa reklasifikácie sumy 108 985,58 eura ako neoprávnených výdavkov, ktoré sa majú nahradiť:

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 nariadenia 2004/2003, prinajmenšom čo sa týka zjavne nesprávneho posúdenia.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady EÚ právnej istoty.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady EÚ rovnosti zaobchádzania.

Dôvody týkajúce sa reklasifikácie sumy 122 295,10 eura ako neoprávnených výdavkov, ktoré sa majú nahradiť:

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 nariadenia 2004/2003, prinajmenšom čo sa týka zjavne nesprávneho posúdenia.
7. Sedmý žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady EÚ rovnosti zaobchádzania.

Dôvody týkajúce sa reklasifikácie súm vo výške 249 589,17 eura a 91 546,58 eura ako neoprávnených výdavkov, ktoré sa majú nahradiť:

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 8 nariadenia 2004/2003, článku 10 ods. 4 ZEÚ, článku 204a nariadenia o rozpočtových pravidlách, ako aj článkov 11 a 12 Charty základných práv Európskej únie, prinajmenšom čo sa týka zjavne nesprávneho posúdenia.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady EÚ právnej istoty.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady EÚ rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

Dôvody týkajúce sa reklasifikácie sumy 133 043 eur a príkazu na vrátenie sumy 121 043,80 eur:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na porušení článkov 2 a 6 nariadenia 2004/2003 prinajmenšom čo sa týka zjavne nesprávneho posúdenia.
12. Dvanásty žalobný dôvod je založený na porušení zásady EÚ právnej istoty.
13. Trinásty žalobný dôvod založený na porušení zásady EÚ rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.

Na podporu druhého žalobného návrhu žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, porušení článku 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 1141/2014 z 22. októbra 2014 ⁽²⁾ a porušení práva žalobcu na obhajobu.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 6 ods. 1 rozhodnutia predsedníctva Európskeho parlamentu z 28. mája 2018, ktorým sa ustanovujú postupy na vykonanie nariadenia č. 1141/2014.

- (¹) Nariadenie (ES) č. 2004/2003 Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o štatúte a financovaní politických strán na európskej úrovni (Ú. v. EÚ L 297, 2003, s. 1; Mím. vyd. 01/004, s. 500).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 1141/2014 z 22. októbra 2014 o štatúte a financovaní európskych politických strán a európskych politických nadácií (Ú. v. EÚ L 317, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry)

(Vec T-108/19)

(2019/C 139/89)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Döhler GmbH (Darmstadt, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie TasteSense By Kerry — prihláška č. 15 820 509

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. novembra 2018 vo veci R 1179/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku podanú spoločnosťou Döhler GmbH proti zápisu ochrannej známky TasteSense By Kerry č. 15 820 509,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, a ak spoločnosť Döhler vstúpi do konania ako vedľajší účastník konania, tak aj jej.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense)**(Vec T-109/19)**

(2019/C 139/90)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Döhler GmbH (Darmstadt, Nemecko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie TasteSense — prihláška č. 15 820 525*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. novembra 2018 vo veci R 1178/2018-2**Návrh***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku podanú spoločnosťou Döhler GmbH proti zápisu ochrannej známky TasteSense č. 15 820 525,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, a ak spoločnosť Döhler vstúpi do konania ako vedľajší účastník konania, tak aj jej.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kazembe Musonda/Rada**(Vec T-110/19)**

(2019/C 139/91)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillaume, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018, v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 10 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 10 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Boshab/Rada**(Vec T-111/19)**

(2019/C 139/92)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Évariste Boshab (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillaume, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 8 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 8 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kibelisa Ngambasai/Rada

(Vec T-112/19)

(2019/C 139/93)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 6 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 6 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,

- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kampete/Rada

(Vec T-113/19)

(2019/C 139/94)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Ilunga Kampete (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 1 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 1 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 19. februára 2019 — Bacardi/EUIPO — La Fée (ANGEL'S ENVY)**(Vec T-115/19)**

(2019/C 139/95)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Lichtenštajnsko) (v zastúpení: A. Parassina, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* La Fée LLP (Hertfordshire, Spojené kráľovstvo)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ANGEL'S ENVY — prihláška č. 13 896 551*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. decembra 2018 vo veci R 338/2018-2**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku proti prihláške slovnej a obrazovej ochrannej známky č. 13 896 551 pre tovary v triede 33,
- zaslal EUIPO rozsudok Všeobecného súdu SDEÚ,
- uložil La Fée LLP povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 95 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 27 ods. 2 až 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625,
 - porušenie článku 11 Charty základných práv Európskej únie,
 - porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001
-

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kande Mupompa/Rada**(Vec T-116/19)**

(2019/C 139/96)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 9 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 9 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kahimbi Kasagwe/Rada**(Vec T-117/19)**

(2019/C 139/97)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 7 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 7 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Amisi Kumba/Rada

(Vec T-118/19)

(2019/C 139/98)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 2 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 2 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,

— konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Mutondo/Rada

(Vec T-119/19)

(2019/C 139/99)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Kalev Mutondo (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillaume, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 14 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,

— zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 14 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,

— konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Numbi/Rada**(Vec T-120/19)**

(2019/C 139/100)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: John Numbi (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 5 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 5 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Ruhorimbere/Rada**(Vec T-121/19)**

(2019/C 139/101)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Éric Ruhorimbere (Mbujji-Mayi, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 12 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 12 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Ramazani Shadary/Rada

(Vec T-122/19)

(2019/C 139/102)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 13 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,

- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 13 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Kanyama/Rada

(Vec T-123/19)

(2019/C 139/103)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Célestin Kanyama (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 4 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 4 prílohy Ia nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 20. februára 2019 — Ilunga Luyoyo/Rada

(Vec T-124/19)

(2019/C 139/104)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinšasa, Konžská demokratická republika) (v zastúpení: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1940 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 3 prílohy II rozhodnutia 2010/788/SZBP,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1931 z 10. decembra 2018 v rozsahu, v akom sa v ňom meno žalobcu ponecháva na mieste č. 3 prílohy I a nariadenia (ES) 1183/2005,
- konštatoval protiprávnosť ustanovení článku 3 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2010/788/SZBP a článku 2b ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) 1183/2005/ES,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné tým, ktoré sa uvádzajú vo veci T-103/19, Mende Omalanga/Rada.

Žaloba podaná 21. februára 2019 — Dyson a iní/Komisia

(Vec T-127/19)

(2019/C 139/105)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobcovia: Dyson Ltd (Malmesbury, Spojené kráľovstvo) a 14 ďalších žalobcov (v zastúpení: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe a M. Healy, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovanej povinnosť nahradiť škodu, ktorá bola žalobcom spôsobená v dôsledku prijatia delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 665/2013 z 3. mája 2013 ⁽¹⁾ vo výške približne:
 - 176 100 000 eur vrátane kompenzačných úrokov v prípade hypotetickej situácie bez označenia, od nadobudnutia účinnosti delegovaného nariadenia č. 665/2013 do 19. januára 2019, keď bolo zrušené nariadenie o označovaní, a/alebo alternatívne
 - 127 100 000 eur vrátane kompenzačných úrokov v prípade hypotetickej situácie plnej nádoby na zachytávanie prachu, od nadobudnutia účinnosti delegovaného nariadenia č. 665/2013 do 19. januára 2019, keď bolo zrušené nariadenie o označovaní, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná porušila článok 10 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 ⁽²⁾ a prekročila svoju právomoc vyplývajúcu z článku 290 ZFEÚ, keď v delegovanom nariadení č. 665/2013 prijala skúšobnú metódu prázdnej nádoby na zachytávanie prachu.

Žalovaná nezohľadnila podstatné prvky obsahu článku 10 ods. 1 smernice 2010/30 a prekročila svoju právomoc v rozpore s článkom 290 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná porušila základnú zásadu rovnosti zaobchádzania prijatím delegovaného nariadenia č. 665/2013, ktoré bez objektívneho dôvodu nezákonne diskriminuje medzi tradičnými vysávačmi s vreckami a vysávačmi bez vreciek s cyklónovou technológiou, ako sú vysávače žalobcov.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná porušila základnú zásadu riadnej správy vecí verejných a/alebo svoju povinnosť náležitej starostlivosti tým, že prijala skúšobnú metódu prázdnej nádoby na zachytávanie prachu, ktorá (i) nezohľadňuje podstatné prvky obsahu článku 10 ods. 1 smernice 2010/30, (ii) diskriminuje medzi podstatne rozdielnymi technológiami, a (iii) nezaručuje starostlivé a nestranné skúšobné metódy plnej nádoby na zachytávanie prachu, ktoré boli dostupné v danom čase.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že žalovaná porušila základné práva žalobcov na slobodný výkon podnikateľskej alebo obchodnej činnosti.

Žalovaná prijala nariadenie, ktoré zvyhodňuje tradičné vysávače s vreckom, ktorých výkon sa postupne znižuje s naplňaním vrečka prachom, v neprospech vysávačov, ktoré využívajú cyklónovú technológiu, ako sú vysávače žalobcov, ktorých výkon sa nemení po celú dobu používania. Tým sa obmedzuje možnosť žalobcov podnikat' a riadne súťažiť na trhu s konkurentmi, ktorých slabší výkon po naplnení vrečka s prachom sa zakrýva označením žalovanej, ktorý sa udeľuje po skúškach s prázdny m vreckom.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že tieto závažné porušenia práva Únie spôsobili žalobcom výrazné vecné škody a nemajetkovú ujmu, za ktoré by sa mala žalovanej uložiť povinnosť na ich náhradu.

(¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 665/2013 z 3. mája 2013, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ, pokiaľ ide o označovanie vysávačov štítkami (Ú. v. EÚ L 192, 2013, s. 1).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energeticky významnými výrobkami na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch (Ú. v. EÚ L 153, 2010, s. 1).

Žaloba podaná 26. februára 2019 — Spadafora/Komisia

(Vec T-130/19)

(2019/C 139/106)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Sergio Spadafora (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: G. Belotti, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie z 26. novembra 2018, ktorým generálny riaditeľ OLAF-u zamietol sťažnosť, ktorú žalobca podal 24. júla 2018,
- zrušil rozhodnutie, ktoré prijal generálny riaditeľ OLAF-u, ktorý bol v tom čase vo funkcii a konal v postavení menovacieho orgánu, pokiaľ ide o vymenovanie vedúceho oddelenia OLAF.C4 („právne poradenstvo“) od 1. júna 2018,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcovi,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba sa týka predovšetkým rozhodnutia, ktorým bol od 1. júna 2018 vymenovaný vedúci oddelenia pre právne poradenstvo riaditeľstva OLAF-u pre podporu vyšetrovaní, a rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti, ktorú žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu o vymenovaní na základe článku 90 ods. 2 štatútu.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na článku 8 ods. 1 a 2 rozhodnutia Komisie C(2016) 3288 final.

— Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že menovací orgán neprihliadol k hodnoteniam nachádzajúcim sa v správe nezávislej poradenskej spoločnosti na rozdiel od toho, čo je stanovené v článku 8 prvom odseku uvedeného rozhodnutia Komisie na účely zákonného výberu vedúceho oddelenia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti nestrannosti.

— Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že článok 41 Charty základných práv Európskej únie nebol v tomto prípade dodržaný, pretože namiesto toho, aby bolo dotknuté rozhodnutie o vymenovaní vedúceho oddelenia výsledkom spravodlivého výberového konania, bolo výsledkom predchádzajúceho protiprávneho zámeru žalovanej. Predchádzajúci protiprávny zámer žalovanej sa vyznačuje dvomi hlavnými prvkami: i) zvýhodnenie konkurenta žalobcu, ii) nerešpektovanie rozsudku z 5. decembra 2017, Spadafora/Komisia (T-250/16 P, neuvverejnený, EU:T:2017:866), ktorý vydala odvolacia komora Všeobecného súdu.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na článku 8 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Komisie C(2016) 3288 final, keďže v tomto prípade „*má generálny riaditeľ predtým, ako pristúpi k vymenovaniu, povinnosť konzultácie s gestorským komisárom*“, pričom menovací orgán tento konzultačný postup nedodrжал, ba práve naopak na tom, ktorého kandidáta vymenuje za vedúceho oddelenia, sa dohodol s jednou alebo viacerými osobami.

Žaloba podaná 28. februára 2019 — Off-White/EUIPO (OFF-WHITE)

(Vec T-133/19)

(2019/C 139/107)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Off-White LLC (Springfield, Illinois, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Decker, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie OFF-WHITE — prihláška č. 17 360 009

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. decembra 2018 vo veci R 580/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— v každom prípade uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov, ktoré vynaložila OFF-WHITE LLC v konaní na Všeobecnom súde a odvolacom senáte EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- Napadnuté rozhodnutie nezohľadnilo predchádzajúcu prax a porušuje právne zásady riadnej správy, právnej istoty a rovnosti zaobchádzania.
- Porušenie článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie.
- Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 4. marca 2019 — Pilatus Bank/ECB

(Vec T-139/19)

(2019/C 139/108)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (v zastúpení: O. Behrends, M. Kirchner a L. Feddern, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil za neplatné v zmysle článku 264 ZFEÚ napadnuté rozhodnutie, ktorým ECB zamietla prevzatie priameho dohľadu nad žalobkyňou podľa článku 6 ods. 5 písm. b) SSMR ⁽¹⁾,
- nariadil, že žalovaná je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne v súlade s článkami 134 a 135 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom predpoklade ECB, že už nemá právomoc na dohľad nad žalobkyňou v dôsledku odňatia jej povolenia.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB je povinná prevziať dohľad, keďže je povinná zabezpečiť vysokú úroveň dohľadu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinný prostriedok nápravy a zásady rovnosti zbraní.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady legitímnej dôvery a právnej istoty.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na neexistencii primeraného odôvodnenia.
8. Osmý žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady nemo auditur.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

Žaloba podaná 7. marca 2019 — Kludi/EUIPO — Adlon Brand (ADLON)

(Vec T-144/19)

(2019/C 139/109)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kludi GmbH & Co. KG (Menden, Nemecko) (v zastúpení: A. Zafar, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Adlon Brand GmbH & Co. KG (Düren, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie ADLON — prihláška č. 11 115 961

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. novembra 2018 vo veci R 1500/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001,
- porušenie článku 7 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2018/625,
- porušenie článku 27 ods. 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2018/625,
- porušenie dispozičnej zásady.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Seigneur/ECB**(Vec T-674/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/110)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Bowles/ECB**(Vec T-677/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/111)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. februára 2019 — Government of Gibraltar/Komisia**(Vec T-783/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/112)

Jazyk konania: angličtina

Predsedníčka siedmej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SK